മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 06 No. 50 THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN 2023 December 09

SEASON OF ANNUNCIATION | അറിയിപ്പുകാലം | ܥܕܢܐ ܕܣܘܒܪܐ

ܚܕܒܫܒܐ SUNDAY	ܬܪܝܢ ܒܫܒܐ MONDAY	ܬܠܬܐ ܒܫܒܐ TUESDAY	ܐܪܒܥܐ ܒܫܒܐ WEDNESDAY	ܚܡܫܐ ܒܫܒܐ THURSDAY	ܥܪܘܒܬܐ FRIDAY	ܫܒܬܐ SATURDAY
 ♪6 Mawlodeh d-Yuhanon Mamdono Birth of John Baptist Comme. of Martyrs St. Behanam, his sister Sarah and other Martyrs & Comme. of St. Philoxenos of Mabugh (Children's Day **10**	♪2 **11**	♪6 **12**	 ♪2 33rd Mem. of Daniel Mar Philoxenos ✠ (Pathanamthitta Basil Dayara) **13**	 ♪6 106th Memorial of Paulose Mar Coorilose Metropolitan ✠ (Panampady) **14**	♪2 **15**	♪6 **16**

ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ 48-ാമത് ഓർമ്മപെരുന്നാൾ ആചരിച്ചു. പ. മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ പ്രധാന കാർമികത്വം വഹിച്ചു.

വളയൻചിറങ്ങര സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് & സെന്റ് പോൾസ് ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ പള്ളിയിൽ മാത്യൂസ് മാർ ബർന്നബാസിന്റെ 11-ാമത് ഓർമ്മ പെരുന്നാൾ കൊണ്ടാടി. പ. മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ പ്രധാന കാർമികത്വം വഹിച്ചു. യൂഹാനോൻ മാർ പോളികാർപ്പോസ്, ഡോ. ജോഷ്വാ മാർ നിക്കോദിമോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ സഹകാർമ്മികരായിരുന്നു.

ഭവനരഹിതർക്കായി പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് സ്നേഹതീരം ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി നിർമ്മിച്ചു നൽകിയ 10 ഭവനങ്ങളുടെ കൈമാറൽ ചടങ്ങ് തിരുവല്ല ബഥനി അരമനയിൽ പ. മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

വി. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ 1950-ാം രക്തസാക്ഷിത്വ ജൂബിലി തിരുവിതാംകോട് അരപ്പള്ളിയിൽ ആഘോഷിച്ചു. പ. മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

മൗണ്ട് താബോർ ദയറായുടെയും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സ്ഥാപകൻ തോമ്മാ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ 51-ാമത് ഓർമ്മപെരുന്നാളിനോട് അനുബന്ധിച്ച് നടന്ന മാർ തോമ്മാ ദിവന്നാസിയോസ് സ്മാരക പ്രഭാഷണം ഗോവ ഗവർണർ അഡ്വ. പി. എസ്. ശ്രീധരൻപിള്ള ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു. ഡോ ഡേവിഡ് കോശി റമ്പാൻ, യൗനാൻ ശാമുവേൽ റമ്പാൻ, ഡോ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ, ഫാ. ഫിലിപ്പ് മാത്യു എന്നിവർ സമീപം.

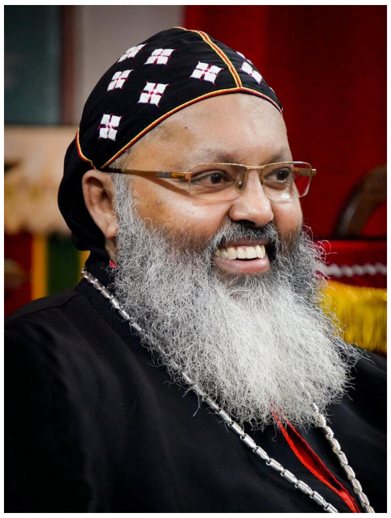
എബ്രഹാം മാർ സ്തേഫനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചാൾസ് മൂന്നാമൻ രാജാവിനൊപ്പം.

Published by Dr. Yuhanon Mar Diascoros Metropolitan on behalf of MOSC Media Department

വിശ്വാസ പഠനം

അന്നഫുറായുടെ ക്രമം: രണ്ടാം ഭാഗം

ഡോ. ഗീവർഗീസ് യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

അമ്പതോളം പേജുകളും 107 കുറിപ്പുകളോടും കൂടെയാണ് 'അന്നഫുറായുടെ ക്രമം: രണ്ടാം ഭാഗം' എന്ന അദ്ധ്യായം ബ. ഡോ. ജോർജ്ജ് കോശി അച്ചൻ രചിച്ചിരിക്കുന്നത്.

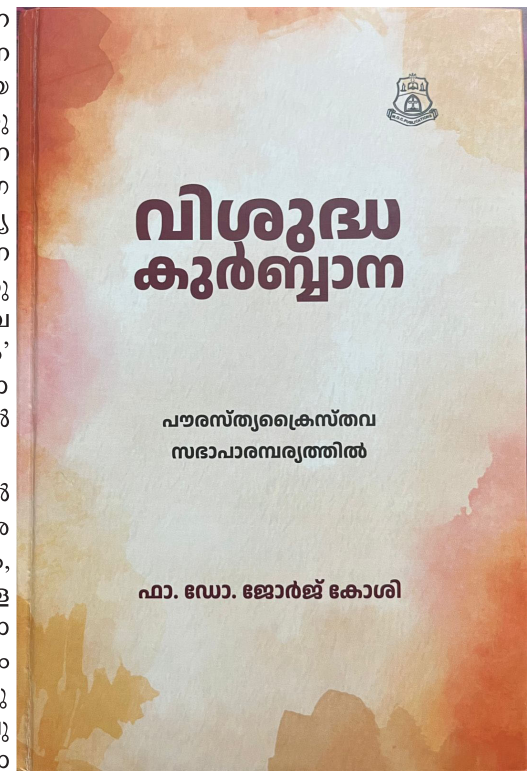
"ഞാൻ വരുന്നതുവരെ എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇപ്രകാരം ചെയ്യുവിൻ" (1 കൊരി. 11:24) എന്ന കർത്തൃകൽപ്പന വി. കുർബ്ബാന അർപ്പണത്തിന്റെ മർമ്മം ആണല്ലോ. കാർമ്മികൻ അപ്പവും വീഞ്ഞും എടുത്തു വാഴ്ത്തിയതിനു ശേഷമുള്ള പ്രാർത്ഥന മുതൽ പരിശുദ്ധാത്മാവാസത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുമ്പുവരെയുള്ള ഭാഗത്തെ 'അനമനേസിസ്' (യഥാർത്ഥ ഓർമ്മ, അനുസ്മരണം) എന്ന് പിതാക്കന്മാർ വിളിക്കുന്നു. ഓർമ്മ, അനുസ്മരണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകളേക്കാൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനയുടെയും പ്രവൃത്തിയുടെയും 'വർത്തമാനകാലീകരണം' എന്ന വാക്കാണ് കൂടുതൽ ചേരുന്നത് എന്ന് 'വി. കുർബ്ബാനയുടെ ധ്യാനപഠനം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ബഹു. കെ. കെ. മാത്യൂസ് അച്ചൻ (കാലം ചെയ്ത മാത്യൂസ് മാർ ബർന്നബാസ് തിരുമേനി) അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 'ഈ രഹസ്യത്തിൽ നിങ്ങൾ സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ ഇതു അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട്, ഞാൻ വരുന്നതുവരെ എന്റെ മരണത്തെയും പുനരുത്ഥാനത്തെയും നിങ്ങൾ സ്മരിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു താൻ കല്പിച്ചു" എന്ന വി. യാക്കോബിന്റെ തക്സായിലെ വാക്യം എല്ലാ തക്സാകളിലും ചെറിയ പാഠഭേദങ്ങളോടെ കാണുന്നു. വി. കുർബ്ബാന ക്രിസ്തുവിന്റെ മർത്തീകരണത്തിന്റെ വർത്തമാനകാലാനുഭവമാണ്!

കർത്താവിന്റെ ജനനം, പീഡാനുഭവം, മരണം, കബറടക്കം, പുനരുത്ഥാനം, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ആദിയായവ ആവർത്തിച്ച് വി. കുർബ്ബാനയിൽ സ്മരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. "എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇതു ചെയ്യുവീൻ" (ലൂക്കോസ് 22:19) എന്ന കർത്തൃവചനങ്ങൾ അനുസ്മരണ ശുശ്രൂഷയുടെ ആധാരമാണ്. ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുതലുള്ള വി. കുർബ്ബാനക്രമങ്ങളിൽ എല്ലാംതന്നെ, എല്ലാ പാരമ്പര്യങ്ങളിലും ഈ അനുസ്മരണം പ്രാധാന്യമുള്ളതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

'മനുഷ്യപുത്രന്റെ' മർത്തീകരണത്തിന്റെ അനുസ്മരണത്തിൽ ഭൂതവും, വർത്തമാനവും, ഭാവിയും ഒന്നായി തീരുന്നു. സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്ന യുഗാന്ത്യത്തിലെ സമ്പൂർണ്ണ വിരുന്നിന്റെ മുന്നോടിയായ വിരുന്നാണ് വി. കുർബ്ബാന എന്നും അതിന് കാരണമായത് ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാര-രക്ഷാകര പ്രവൃത്തികളുമാണ് എന്നതിനാലത്രേ മർത്തീകരണ വ്യാപാരത്തിന്റെ അനുസ്മരണം ഏറെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാകുന്നത്.

നമുക്കുവേണ്ടിയുള്ള അവന്റെ 'മരണത്തെ അനുസ്മരിക്കുകയും പുനരാഗമനത്തെ കാത്തിരിക്കുകയും' ചെയ്യുക എന്നത് വിശ്വാസിയുടെ അവകാശമാണ്. വി. മാമോദീസായിൽ സ്നാനാർത്ഥികൾ ക്രിസ്തുവിനോടൊത്ത് മരിക്കുകയും, കബറടക്കപ്പെടുകയും, നിത്യതയിലേക്ക് പുനർജനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (റോമ. 6:1-10) എന്ന് പ. പൗലോസ് ശ്ലീഹായും വി. മാമോദീസാ കൂദാശയിലെ വേദശാസ്ത്രവും വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. "ഞങ്ങളുടെ മർത്യശരീരത്തിൽ യേശുവിന്റെ ജീവൻ വെളിപ്പെടേണ്ടതിനു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും യേശു നിമിത്തം മരണത്തിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു" (2 കൊരി. 4:10-11). ചുരുക്കത്തിൽ വി. കുർബ്ബാനയാകുന്ന അനുസ്മരണയിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിന്റെയും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെയും കൃപകളും ശക്തിയും നാം ആവഹിക്കുകയാണ് എന്ന് സാരം.

"നിന്റെ രണ്ടാമത്തെ എഴുന്നള്ളത്തിനായി ഞങ്ങൾ നോക്കിപ്പാർക്കുന്നു" എന്ന് വിശ്വാസസമൂഹവും "നിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിനെ ഞങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു" എന്ന് കാർമ്മികനും അന്നഫുറായിൽ ചൊല്ലുന്നു. "കർത്താവേ വരണമേ" ('മാറാനാത്താ') എന്ന വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാന വാക്യത്തിലെ പ്രാർത്ഥന (22:20) പ. സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാതലായ ഭാവവും മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ പ്രത്യാശയുമാണ്. "ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി വന്നവനും ഞങ്ങളുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിനും ഞങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തിന്റെ നിത്യമായ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി വരുവാനിരിക്കുന്നവനുമായ ദൈവപുത്രാ" എന്ന സംബോധനയും "തന്റെ വലിയ മഹത്വത്തോടെ ഇനിയും വരുവാനിരിക്കുന്നവനും" എന്ന വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ ഭാഗവുമെല്ലാം പ. സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ആശയങ്ങൾ ആണല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ 'വന്നവനും, വരുന്നവനും, വരുവാനിരിക്കുന്നവനും' ആയവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു എന്ന ബോധ്യത്തിൽ നാം ആരാധിക്കുന്നു.

'നിത്യതയിൽ പിതാവിൽ നിന്നും ജനിച്ചവനും, പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും, സത്യദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സത്യദൈവവും, സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും, താൻ മുഖാന്തരം സകലവും സൃഷ്ടിതമാവുകയും ചെയ്യുന്ന പുത്രൻ തമ്പുരാൻ, വചനമായ ദൈവം (യോഹ. 1:1-3) കാലത്തികവിൽ ജഡമായിതീരുന്നു (യോഹ. 1:14); കന്യകയിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷലോകത്തിന് വെളിപ്പെടുന്നു. 'ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ നിത്യതയിലുള്ള ആഗമനവും സൃഷ്ടിയുടെ മോചനത്തിനായി കാലത്തികവിൽ ക്രിസ്തുവിൽ സംഭവിച്ച മനുഷ്യാവതാരവും അവൻ 'വന്നവൻ' എന്നും ഓരോ വി. കുർബ്ബാനയിലും നിത്യജീവനായി-മാംസരക്തങ്ങളായി അവൻ നമ്മിലേക്ക് 'വരുന്നവൻ' എന്നും ലോകാവസാനത്തിൽ അവൻ 'വരുവാനിരിക്കുന്നവനും' ആകുന്നതിനാൽ അവൻ ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവി ലോകങ്ങളാകുന്ന ഏക നിത്യതയിൽ എന്നേക്കും നമ്മുടെ രക്ഷകനും കർത്താവുമാകുന്നുവെന്ന് സാരം.

"എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇപ്രകാരം ചെയ്യുവീൻ" എന്ന കർത്തൃകല്പനയിൽ ഓർമ്മ എന്ന പദത്തിന് 'അനമനേസിസ്' എന്ന യവനപദമാണ് വി. ലൂക്കോസ് ഏവൻഗേല്യസ്ഥയും പ. പൗലൂസ് ശ്ലീഹായും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അന + മെനെസിസ് എന്ന പദങ്ങൾക്ക് 'വീണ്ടും ഓർക്കുക' എന്ന് കേവല അർത്ഥം നൽകാമെങ്കിലും നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ത്രികാലമാനമുള്ള ഒരു വലിയ അനുസ്മരണമാണ് ഈ പദംകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. കേവലം 'ഓർമ്മ' (rememberance), അനുസ്മരണം (commemoration), സ്മാരകം (memorial), ഓർത്തെടുക്കൽ (memory) എന്നീ ആംഗലേയ പദങ്ങൾ ഒന്നും 'അനമനേസിസ്' എന്ന പദത്തിന്റെ ആഴമായ അർത്ഥം നൽകുന്നില്ല. 'പെഷീത്തോ' (സുറിയാനി വേദപുസ്തകം) യിലും സുറിയാനി ആരാധനയിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'ദുകറോൻ' (ദുകറോനോ) എന്ന പദം അനമനേസിസ് ഏറ്റവും അടുത്തുവരുന്ന അർത്ഥം നൽകുന്നുണ്ട്. 'ചരിത്രത്തിൽ ഒരിക്കലായി നടന്നതും കൗദാശികമായി ഓരോ ആരാധനയിലും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഇനിയും നിത്യതയിൽ നടക്കുവാനിരിക്കുന്നതുമായ വലിയ അനുസ്മരണം' (recalling) എന്ന് ഈ പദത്തെ വിശകലനം ചെയ്യാം. സൃഷ്ടിയുടെ 'ആദ്യദിനങ്ങൾ' (Proto historical first days) മുതൽ യുഗാന്ത്യത്തിലെ 'അന്ത്യദിനങ്ങൾ' (escatological last days) വരെ സർവ്വവും അവന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ സംഗമിക്കുകയും അങ്ങിനെ 'അവനിൽ' സൃഷ്ടി അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ എത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 'സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി; ഉളവായതൊന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉളവായതല്ല" എന്ന് വി. യോഹന്നാൻ ഈ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (യോഹ. 1:3).

യഹൂദ-ക്രൈസ്തവ ചിന്താപദ്ധതിയിൽ മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചയോടെ കാലം/സമയം വിഭജിക്കപ്പെട്ട് അത് ഭൂതം, വർത്തമാനം, ഭാവി എന്നിങ്ങനെ വേർതിരി

ക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് കാണുന്നു (The time and space got fragmented and became Past, Present and Future). എന്നാൽ ക്രിസ്തു മരണത്തെ കൊന്നതോടെ കാലം/സമയം വിഭജനാതീതമായി തീരുന്നുവെന്ന് പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ ദർശനം പഠിപ്പിക്കുന്നു. "ആശിക്കുന്നതിന്റെ ഉറപ്പും, കാണാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ നിശ്ചയവുമാകുന്ന വിശ്വാസ"ത്തിൽ (എബ്രാ. 11:1) ഈ വേർപാടുകൾ അവസാനിക്കുന്നു എന്ന് പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

"ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ! നിന്റെ മരണം ഞങ്ങൾ ഓർക്കുകയും നിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിനെ ഞങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുകയും നിന്റെ രണ്ടാമത്തെ എഴുന്നള്ളത്തിനായി ഞങ്ങൾ നോക്കിപ്പാർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" എന്നതാണല്ലോ അനുസ്മരണ പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രതിവാക്യം. മരണത്തെ ഓർക്കുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിനെ ഏറ്റുപറയുകയും രണ്ടാമത്തെ എഴുന്നള്ളത്തിനായി നോക്കിപ്പാർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമൂഹമാണ് പ. സഭ. ഈ പ്രതിവാക്യത്തെ ഓർമ്മപ്രാർത്ഥനയും കൃതജ്ഞതയും എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

ഓർമ്മപ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രതിവാക്യമായി "സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവാം ദൈവമേ! ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യണമേ" എന്നും തുടർന്ന് പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്ന കൃതജ്ഞതാ പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രതിവാക്യമായി "ദൈവമായ കർത്താവേ! നിന്നെ ഞങ്ങൾ സ്തുതിക്കുകയും വാഴ്ത്തുകയും വന്ദിക്കുകയും നിന്നോടു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉത്തമനായുള്ളോവേ! കരുണ തോന്നി ഞങ്ങളുടെമേൽ അനുഗ്രഹം ചെയ്യണമേ" എന്നും എല്ലാ തക്സാകളിലും കാണുന്നു. എന്നാൽ പുരോഹിതന്റെ കൃതജ്ഞതാ പ്രാർത്ഥന ഇപ്പോൾ രഹസ്യത്തിൽ ചൊല്ലുകയും പ്രതിവാക്യങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് വിശ്വാസികൾ പറയുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നു. വി. കുർബ്ബാനാക്രമത്തിലും ഇപ്രകാരം തിരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇത് അക്ഷന്തവ്യമായ തെറ്റാണ്. തിരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. പുരോഹിതൻ ആരാധനാ സമൂഹത്തിനു മുഴുവനുംവേണ്ടി ഉച്ചത്തിൽ നടത്തേണ്ട പരസ്യപ്രാർത്ഥന എന്ന് തക്സായിൽ എഴുതിയിരിക്കേ അത് രഹസ്യത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന പാരമ്പര്യം എങ്ങനെയുണ്ടായി എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നില്ല!

"കർത്താവേ! ബലഹീനരും പാപികളുമായ നിന്റെ ദാസരായ ഞങ്ങൾ നിനക്ക് നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സകലത്തെക്കുറിച്ചും സകലത്തിനുംവേണ്ടിയുള്ള നിന്റെ ദയവിനെ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു" എന്ന ഈ ആഴമായ കൃതജ്ഞതാ പ്രാർത്ഥന ഏറെ അർത്ഥമുള്ളതും ധ്യാനാത്മകവും സർവ്വസൃഷ്ടിയുടെ സംയുക്ത കൃതജ്ഞതയുമാണ്. ലഭ്യമായ എല്ലാ തക്സാകളിലും യാതൊരു പാഠഭേദവും കൂടാതെയുള്ള ഏക പ്രാർത്ഥനയും ഇതാണ്. ഒരു തക്സായിലും ഇതിനെ രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല! ഏതായാലും കർത്താവിനോട് പരസ്യമായി നന്ദി പറയുവാനുള്ള അവസരം അശ്രദ്ധ മൂലമോ ധൃതി മൂലമോ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത് പൈശാചികം എന്ന് പറയേണ്ടി വരുന്നു.

അനുസ്മരണവേളയിലെ ധൂപാർപ്പണവും അതിനു മുമ്പായി കാർമ്മികൻ നടത്തുന്ന അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വിവിധങ്ങളായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി വികലമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭാഗമാണ്. കുരുടന്മാർ ആനയെ കണ്ടതുപോലെയുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് ആധുനിക മല്പാന്മാർ പലരും നൽകിയിരിക്കുന്നത്. പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ പഠിപ്പിക്കലുകൾ വേണ്ടതുപോലെ ആഴത്തിൽ പഠിച്ച് വിശദമാക്കുവാൻ ബഹു. അച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലും ഇടയായതായി കാണുന്നില്ല; എനിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന് പറയുന്നതാകാം കൂടുതൽ ശരി. മല്പാന്മാരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിന് ഈ ഭാഗത്ത് കൃത്യതയില്ലാ എന്ന് ബഹു. അച്ചനും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ മറ്റു ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടിട്ടുള്ളതിനാലും അവ ആധികാരികമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ഈ ആസ്വാദന പാഠത്തിന്റെ ഭാഗം ആവുകയില്ല എന്നതിനാലും ആ ഭാഗം പൂർണ്ണമായും പരാമർശിക്കാതെ വിടുന്നു.

വി. കുർബ്ബാനയിലെ അന്നഫുറായുടെ ക്രമത്തിൽ അനമനേസിസിനു – വർത്തമാനകാലീകരണത്തിനു – ശേഷം നടക്കുന്നത് 'എപ്പീക്ലിസിസ്' എന്ന് ഗ്രീക്കു ഭാഷയിലും 'ക്രൊയിത്തോദുറൂഹോ' എന്ന് സുറിയാനി ഭാഷയിലും അറിയപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവാസ പ്രാർത്ഥനയാണ്. ആംഗലേയ ഭാഷയിൽ 'Invocation of the Spirit' എന്ന് പറയുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയിലെപ്പോലെ വി. മാമോദീസാ, വി. മൂറോൻ കൂദാശ, വി. പൗരോഹിത്യ നൽവരദാന ശുശ്രൂഷകൾ എന്നീ കർമ്മങ്ങളിലും അവയിലെ പ്രധാന പ്രാർത്ഥനാഭാഗമായി ഈ പരിശുദ്ധറൂഹാക്ഷണ പ്രാർത്ഥന കടന്നുവരുന്നുണ്ട്.

'Epi-Kaleo' (Call uporn) എന്ന ഗ്രീക്ക് മൂലത്തിൽ നിന്നുമാണ് 'എപ്പീക്ലീസിസ്' എന്ന പദം ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നും ലിയോൺസിലെ മേല്പട്ടക്കാരനായിരുന്ന വി. ഐറേനിയോസ് (+203) ഈ പദം ആദ്യമായി ആരാധനാ വേദശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചു എന്നും കാണുന്നു. 'ക്രൊയ്ത്തോ ദ് റൂഹോ' എന്ന സുറിയാനി വാക്കിനും പരിശുദ്ധ റൂഹായെ ക്ഷണിക്കുക അഥവാ ആഹ്വാനം ചെയ്യുക എന്ന അർത്ഥം കാണുന്നു.

അന്നഫുറായുടെ ക്രമം ഉൾപ്പെടെയുള്ള വി. കുർബ്ബാന പരിശുദ്ധ ത്രിത്വവുമായി പരിപൂർണ്ണമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അന്നഫുറാ ശുശ്രൂഷയെ വി. ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്ന് ആളത്തങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വിഭജിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല എന്ന് ബഹു. അച്ചൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഇത് പഠനത്തിനും ധ്യാനത്തിനും ഉപകരിക്കും എന്നതിനാലാണ്. അങ്ങനെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ആദ്യ ഭാഗം പിതാവാംദൈവത്തോടും അന്ത്യഅത്താഴവേളയിലെ രഹസ്യങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുന്നത് പുത്രനോടും തുടർന്ന്, സമാപനത്തിലുള്ളത് പ. റൂഹായോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. സമർപ്പിതമായ അപ്പവീഞ്ഞുകളെ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീര-രക്തങ്ങൾ ആയി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ദൈവജനത്തെ കർത്തൃശരീരമായി പുനർനവീകരിക്കുകയും പരിശുദ്ധ നൽവരങ്ങൾകൊണ്ട് അതിനെ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രഹസ്യാത്മക വേളയും ആരാധനയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദുവുമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവാസ പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസരം എന്ന് പിതാക്കന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. "... ഉത്തമനായുള്ളോവേ! കരുണതോന്നി ഞങ്ങളുടെമേൽ അനുഗ്രഹം ചെയ്യണമേ" എന്ന ആരാധനാ സമൂഹത്തിന്റെ യാചനയോട് ചേർന്നാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവാസത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥന പ്രധാന കാർമ്മികൻ നടത്തുന്നത് എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

അവിടെ തുടർന്നുള്ള രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയും കൈയ്യാവസിപ്പും നടക്കുന്നതിനു മുമ്പായി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചും ആവാസത്തെക്കുറിച്ചും ശെമ്മാശ്ശൻ വിശ്വാസികളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. "എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരേ! ജീവനുള്ള പരിശുദ്ധ റൂഹാ സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന മേലുള്ള ഉയരങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രതാപത്തോടു കൂടി ഇറങ്ങി ഈ വി. കുർബ്ബാനയിൽ പൊരുന്നി ആവസിച്ച് അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ സമയം എത്ര ഭയങ്കരവും ഭ്രമിക്കത്തക്കതും ആകുന്നു" എന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിന് വിശ്വാസസമൂഹം "ഞങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ സമാധാനവും ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും സംപ്രീതിയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെ" എന്ന് പ്രതിവാക്യം ചൊല്ലുന്നു.

ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെയും പ്രതിവാക്യത്തിന്റെയും സമയത്താണ് കാർമ്മികൻ രഹസ്യപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലി ഇരു കരങ്ങളും ഉയർത്തിയും താഴ്ത്തിയും കാസാ പീലാസാകളിൽ പ്രാവുസമാനം ആഘോഷിച്ചു രഹസ്യമായി പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നത്. ഏറെ അർത്ഥവത്തായ ആ പ്രാർത്ഥന മാർ പത്രോസിന്റെ ക്രമത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: "ദൈവമേ! ഞങ്ങളോടു കരുണ തോന്നണമേ. ഞങ്ങളോടു കരുണതോന്നി, പരിശുദ്ധനും ഈ രഹസ്യങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനുമായ നിന്റെ റൂഹായെ ഞങ്ങളുടെമേലും ഈ കുർബ്ബാനമേലും അയയ്ക്കുമാറാകണമേ. പാപപരിഹാരം ചെയ്ത് എന്നെ സഹായിക്കണമെ."

ഇതിനുശേഷം കാർമ്മികൻ "കർത്താവേ എന്നോട് ഉത്തരമരുളണമേ" എന്നുള്ള കർമ്മേൽ മലയിൽ ഏലിയാ ദീർഘദർശി നടത്തിയ ഹൃദയം നുറുങ്ങിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ഭക്തിപൂർവ്വം മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലുമ്പോൾ വിശ്വാസികൾ "കർത്താവേ കരുണ തോന്നണമേ" എന്ന് അർത്ഥമുള്ള "കുറിയേലായിസ്സോൻ" പ്രാർത്ഥനയും മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലുന്നു.

തുടർന്ന് കാർമ്മികൻ വലതുകരം പീലാസമേൽ ഉയർത്തി ആഘോഷിച്ചുകൊണ്ടും മൂന്നു പ്രാവശ്യം അപ്പത്തിന്മേൽ സ്ലീബായുടെ റൂശ്മാ വരച്ചുകൊണ്ടും "പരിശുദ്ധ റൂഹാ ആവസിച്ച് ഈ അപ്പത്തെ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ മശിഹായുടെ ശരീരമാക്കി തീർക്കട്ടെ" എന്നും അതേ കർമ്മങ്ങൾ കാസായിൽ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് "പരിശുദ്ധ റൂഹാ ആവസിച്ച് ഈ കാസായെ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ മശിഹായുടെ രക്തമാക്കിതീർക്കുമാറാകട്ടെ" എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പ. റൂഹായുടെ അമേയമായ ആവാസം, പ്രവർത്തനം ഇവയെല്ലാം സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതലുള്ള വിവിധ ഭാവങ്ങളിൽ പ. സഭ മനസ്സിലാക്കുന്നു. 'റാഹേഫ്' (rohep) എന്ന സുറിയാനി വാക്കിൽ നിന്നുമാണ് റൂഹാ എന്ന പദം ഉണ്ടാകുന്നത്. 'ആവസിക്കുന്നവൻ', 'പൊരുന്നി വസിച്ച് സകലത്തേയും പൂർത്തീകരിക്കുന്നവൻ' എന്നൊക്കെ ഈ പദത്തിന് അർത്ഥം കാണുന്നു. "ദൈവത്തിന്റെ റൂഹാ (ആത്മാവ്) വെള്ളങ്ങളുടെമേൽ ആവസിച്ചു" (ഉൽപ. 1:2) എന്ന് സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ യോർദ്ദാനിലെ മാമോദീസാവേളയിലും പരിശുദ്ധ റൂഹാ പ്രാവുരൂപത്തിൽ ആവാസം ചെയ്തു എന്ന് വായിക്കുന്നിടത്തും 'റാഹേഫ്' എന്ന പദം സുറിയാനി വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നു. 'ആഗേൻ' എന്ന മറ്റൊരു പദവും പരിശുദ്ധ റൂഹാ നിന്റെമേൽ വരും, ആവസിക്കും എന്ന ഭാവിയുടെ രൂപമായി സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നും കാണുന്നു.

(തുടരും)

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Speech

Bold and Humble: Witnessing to Christ Today

Some Perspectives on the Tasks of Theology

Fr. Dr. K. M. George

It is more than customary to remember the Serampore Trio – Carey, Marshman and Ward – who initiated the Indian Renaissance in Bengal in the early part of the 19th century. We may better use the expression The Serampore Quartet , the group of four, rather than the Trio if we duly recognise the active collaboration of Sarah Marshman, the 'first European woman missionary in India'.[1] Sarah Marshman and the other women who soon joined her were not simply "wives of missionaries"[2], but played substantial roles on their own in accomplishing the mission. Commemoration of these men and women is more than a 'hagiographical' remembrance. It is an act of Thanksgiving, and a future-oriented recapitulation of the legacy of those who sacrificed their lives for the welfare of all, for the future of humanity. In a liturgical sense it is Anamnesis, the Great Remembrance. It is not simply a psychological recollection of the past, but of gathering together in a holistic vision the past, present and future of our Christian witness and commitment. The whole economy of the incarnation of God in Jesus Christ and the work of the Holy Spirit who perfects the creation to its transfigured destiny form the backdrop of our commemoration of the Serampore missionaries today.

The celebrated work of the Serampore missionaries was mainly in education. Their proposal in 1818 was for a " College for the instruction of Asiatic, Christian and other youth in Eastern literature and European science." The founding of the Serampore college as well as allied educational, linguistic and literary activities – schools , boarding homes , education for girls, and translation of the Bible and literature.

It is almost at the same period that British missionary activities started in Kerala. All that we can say about the vision and the deep commitment of the Serampore missionaries can be said about the first generation of British missionaries in Kerala as well.

The difference is that the latter made an attempt to collaborate with the already existing ancient indigenous Malankara Church in Kerala under the banner of the "Mission of Help". (Of course, there was no pre-missionary Christian Church in Bengal for the Serampore missionaries to work with). A major outcome of the joint efforts of the Malankara Church, the British missionaries and the Kingdom of Travancore was the "Cottayam College" or "Syrian College", later known as the "Old Seminary", and eventually the Orthodox theological Seminary, founded in 1815.

The 'sweet-sour' relationship between the ancient Eastern Church of India and the British missionaries broke apart in some 15 years after the founding of the Seminary. Its failure provides a very interesting field of critical study if approached from post-colonial, cultural, ecclesiological and theological-liturgical angles of the ancient Indian Church and not simply from the Western colonial-missionary perspective.

In any case the great initiative taken by the missionaries to uplift the inhumanly oppressed and exploited Dalit populations and to provide education to the girls and boys alike brought a certain degree of human dignity to all those who were terribly deprived of it. The movement anticipated and facilitated the great social change in post-independence India. It also opened the eyes of the highly caste-minded ancient Church in Kerala to some of the gospel values like justice and equality it had ignored , and it helped them start socially caring programmes, and public educational and medical services for the people.

More than 200 years have elapsed since the British missionaries began their work in Bengal and Kerala. The western imperial-colonial-missionary paradigm has now vanished though some of our Indian churches still seem to retain vestiges of that age. We are now encountering an India that is completely different from that of the colonial period. The difference is so radical that even calling our venerable motherland India rather than Bharath might soon be considered a heretical and politically incorrect utterance.

Let me very briefly point out a few areas which would require our attention in relation to our Christian vision, theological education and ministerial formation in India. (For brevity's sake I am leaving out the self-evident pastoral dimensions of theological education.

I. The Enlightened horizon

The British missionaries who came from the context of European enlightenment and imperial Christianity naturally opened a new horizon of enlightenment through educational initiatives in India. What we call 'modern India' is, to a large extent, the outcome of European enlightenment. We

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Fr. Dr. K. M. George was honored with a doctorate by Serampore University.

made use of modern scientific methodology and its concomitant technology for remarkable accomplishments including the recent Chandrayan mission of ISRO.

But the assumptions of that western civilizational-missionary enterprise like the claim of cultural-racial-religious superiority and the boastful European condescension to the Indians had been questioned from the very beginning by sensitive Indians like Ram Mohan Roy. A few decades ago Bishop Paulos Mar Gregorios challenged the European Enlightenment, particularly its ratio sola (reason alone) principle and its idea of secularism in two of his seminal books. He proposed for our nation-builders the paradigm of the Indian/Asian Buddhist Enlightenment that embraces both rationality and transcendence.3 (Enlightenment East and West, and A Light too Bright). This line of thought opens a new channel for us to engage in a critical dialogue with western scientific secularism as well as to face the spectre of a virulent 'cultural nationalism'.

II The Paradox of expansion and constriction

Contemporary Science and technology opens up amazing dimensions of our macro and micro universe. For example, the exploration, on the one hand , of space and the detection of hitherto unknown galaxies and blackholes by James Web Space Telescope (JWST), and, on the other hand, the unveiling of the "Attosecond" of time (a billionth of a billionth of one second) to study the electron dynamism in human body cells by this year's (2023) Nobel laureates in Physics. While we open up to new dimensions of spacetime in an ever accelerating inflationary universe, we are simultaneously choked by social, cultural and geopolitical constrictions promoted by political ideologies and religious fundamentalism. Religious-communal conflicts, racial hostilities, genocides, border confrontations, and brutal wars now being staged are all contemporary examples of this constriction. Sadly it is our own human creation.

III. Story and history, myth and logos.

We have come to an era in India where the borders of story and history, myth and logos are deliberately being blurred. In our "post-truth era" , our usual notions of fact, interpretation, and wishful thinking are mixed up through deliberate political manoeuvring. We need to remind ourselves that the borders between fact and fiction have been established as the result of laborious intellectual and academic struggles over several centuries. An absolute distinction between story and history has its own problems. In several languages of the world there is only one word to represent both story and history. It engenders historiographical issues. Therefore one has to be cautious and critical. Whether we like it or not, what we call 'modernity' assumes these strict borders, and some of the religiously-driven modern states enter into conflict with the modern scientific notion of the distinction between fact and fiction. Therefore, we need to initiate a substantial theological debate on the connection between mythos and logos, since the Judeo- Christian understanding of God and created reality begins with the biblical myth of the creation of the universe and of rational human beings. Striking the right balance and finding the true interconnections between myth and reason (logos or ratio), between great insights enshrined in ancient stories and Ithihasas and the contemporary working out of those insights through science and technology could be an important task for theology today.

IV. From exploitation to reverence

One of the major consequences of the Enlightenment in Europe was the shift from pagan reverence for nature to nature's ruthless exploitation. Theologians took the lead in this shift in medieval Europe followed by pioneers of modern science like Francis Bacon and Rene Descartes. Only by desacralizing nature could they promote the empirical scientific method. Karen Armstrong, after writing on all major religions and founders of religion, produced her recent work Sacred Nature that critically reviews the various approaches to nature.4 She is particularly harsh on her own western theological and scientific tradition. Referring to the so called biblical and then scientific drive to control and subdue the earth she says: "Nature was no longer a theophany, a revelation of the divine; it was a commodity that must be exploited."5 Now many people in the West want to re-experience nature's enchantment after centuries of rational disenchantment with God's natural creation. Indian intelligentsia needs to be liberated from the clutches of the anti- nature European Enlightenment. Indian theology need not look to the West for wisdom in ecological concerns, but can find an amazing wealth of resources in Dalit, Adivasi, Hindu ,Buddhist, and Jain traditions.

V The interdisciplinary vocation of theology.

Unlike in the medieval European universities where theology was the "Queen of sciences" it is either banished or relegated to an insignificant place in the academia In our secularised word. Therefore, we need to seek a proper role for theology in connecting various streams of human knowledge in a holistic manner in order to discern the meaning and direction of knowledge itself. That means we would need a breadth of vision and intelligence, and a sense of the totality of God's creation. Since theology has a vision of the ultimate communion between God and the created reality on the basis of the incarnation of God in Jesus of Nazareth, we may envisage the convergence of various systems of knowledge working together for the good of humanity and the redemption of the world. Our secular universities desperately need this confluence and directionality of knowledge.

VI From earth-boundedness to exobiology

Enormous amounts of money, energy and intelligence are now being devoted to the search for signs of life outside of our planet earth. Exobiology or astrobiology desperately seeks 'life-markers' like liquid water in its search for extra-terrestrial life. Many people critically point out that a country

like India that has to address basic questions of food, shelter , education and employment for a billion people is busy preparing to send human beings to other planets.

Looking at it from another perspective, it is the indomitable will and aspiration of human beings to search beyond their immediate needs of food and shelter. Spiritually speaking it could be the expression of the innate human desire to seek the infinite and transcendent dimensions. Now it seems some theological circles follow advanced science that seeks life in other planets. So theologians are now facing again the old question: what happens to the whole doctrinal edifice of Christian theology if we happen to find intelligent life in some other parts of the universe? An interesting recent book in this connection is Andrew Davison's Astrobiology and Christian Doctrine. The author seems to think that a new cosmological perspective at least will help us re-examine in a refreshing way our conventional theological understanding of God and creation.

VII. The humility of God

In the ancient Christian prayer books one often comes across expressions like "the humility of God" and "our humble God". Of course, this is based on St Pauls teaching on the self-emptying (Kenosis) of God in the incarnate Christ (Phil. 2:6-9). The idea of the self-humbling of God does not seem to occur in other religious traditions. Since this is rooted in the mystery of incarnation Christian theology should admit its own weaknesses and its limitations in expounding the knowledge of the ineffable God. To discern the humility of God in our theology we need enlightened intelligence, deep compassion and great trust and faith in the power of God and the guidance of the Holy Spirit who continually perfects creation. A kenotic God opens up infinite space to accommodate the created world. A kenotic spirituality rising from such a self-emptying theology can take in the whole world with all its diversity, contradictions and incoherence, and still provide meaning and orientation.

VIII. The fearless little flock.

The Serampore missionaries had the backdrop of an emerging mighty empire and the tall claim of a 'superior religion and race'. Do we Indian Christians in the 21st century still retain this alien imperial -missionary paradigm of a bygone age?. Of course, we don't, I suppose. Given the current trends in India, Christians representing an already tiny minority in this country will have to consider seriously the forgotten metaphor of "the little sheepfold" that Christ once used for the community of his followers (Lk.12:32). What would be the outcome if that metaphor comes literally true in India? What would be its ecumenical significance for the unity of Indian Christians? What would be the implications for the continuing fight of Christians for equality, for human rights, for freedom to profess their faith, and serve their fellow human beings in a spirit of self-sacrifice , faith, hope and love on the model of Jesus Christ their Saviour?

We need a lot of wisdom to discern the signs of the times in the fast changing political and religious-social environment of our

country. We need a compassionate theology that vigilantly seeks to remind our rulers about meting out justice to the the poor and the disinherited, of care extended "unto this last", of space of freedom where people can be together irrespective of their political and religious inclinations. Let us prepare ourselves to bear witness, boldly and in great humility, to the forgiving love of Christ and the wise guidance of the Holy Spirit.

The Serampore motto reminds the new graduands and all of us: Gloriam sapientes possidebunt – The wise will inherit glory. Through selfless service to our fellow humans and all the rest of creation may we all participate in the glory of the triune God, and be witnesses to the liberating, healing and reconciling power of Christ Jesus in our world.

References:

1.Sutapa Dutta, British Women Missionaries in Bengal, 1793-1861, Anthem Press, 2017.

2.Rachel W. Laue, The Great Obligation: The Serampore Baptist Missionaries and the Rise of Social Service in Protestant Missions, Dissertation presented at San Diego State University, 2016.

3. Paulos Mar Gregorios, Enlightenment East and West: Pointers in the Quest for India's Secular Identity, (Indian Institute of Advanced Study, Shimla/ B.R. Publishing Corporation, Delhi, 1989.

-A Light Too Bright: The Enlightenment today: An Assessment of the Values of the European Enlightenment and a Search for New Foundations for Human Civilization, State University of New York Press,1992.

4.Karen Armstrong, Sacred Nature: How Can We recover Our Bond with the Natural World, The Boodley Head , London, 2023.

5.Andrew Davison, Astrobiology and Christian Doctrine, Cambridge University, 2023.

(Commemoration Speech of Serampore University Convocation Nov. 25, 2023, Trivandrum)

❑

ഇടുക്കി ഭദ്രാസന ആസ്ഥാനമായ ഗത് സീമോൻ അരമന ചാപ്പലിൽ മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ 11–ാം ഓർമ്മപ്പെരുനാൾ ആചരിച്ചു. നിരണം ഭദ്രാസന അദ്ധ്യക്ഷൻ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വി. കുർബ്ബാനയ്ക്ക് പ്രധാന കാർമികത്വം വഹിച്ചു.

The Anglican Oriental Orthodox Regional Forum held it's meeting at the Trinity House, of the Southwark Diocese hosted by The Right Reverend Christopher Chessun, Bishop of Southwark on 07 December 2023. The Forum discussed on the conflict in Artsakh, the situation in Israel/Gaza, the Appeal of the Anglican Archbishop in Jerusalem & the Archbishop of Canterbury and took the roundtable update from the Churches.

ആഘോഷങ്ങളില്ലാതെ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ 150-ാം ജൂബിലി കടന്നുപോകുന്നു

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

(തുടർച്ച)

പതിനെട്ടാമത് നിശ്ചയം: മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്റെ സ്ഥാനത്തിനടത്തു അവസ്ഥയോടും കൂടിയുള്ള ഇരിപ്പിനും സഞ്ചാരത്തിനും തല്ക്കാലം പള്ളികളിൽ തനിക്കുള്ള അവകാശങ്ങളിൽ നിന്നും മേലാൽ കമ്മട്ടിക്കാർ അനുവദിക്കുന്ന മുതലിൽ നിന്ന് കഴിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതല്ലാതെ സ്വയ കുടുംബപുഷ്ടിയെ കരുതി പള്ളിവക മുതലുകളിൽ ബലമായി അപഹരിക്കുകയാകട്ടെ പൊതുമുതലായിട്ടുള്ളത് ദുർവ്യയം ചെയ്യുകയാകട്ടെ പട്ടംകൊട മുതലായ ശുദ്ധകർമ്മങ്ങൾക്ക് ദ്രവ്യം വാങ്ങിക്കുകയാകട്ടെ യാതൊന്നും ചെയ്തു പോകരുതെന്നും അതിന് വിരോധമായി എന്തെങ്കിലും ക്രമക്കേടുകൾ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചാൽ ആ വിവരത്തിന് അസോസിയേഷൻ മുഖാന്തിരം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ തിരിയപ്പെടുത്തി അവിടത്തെ വിധിപ്രകാരം അദ്ദേഹം അനുസരിക്കണമെന്ന് കൂടെ ഒരു നിശ്ചയം യോഗത്തിന്റെ ആലോചനയ്ക്കായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഇപ്രകാരം 1873 ചിങ്ങമാസം 25-ാം തിയ്യതി പരുമലയിൽ ചേർന്ന 80-ഓളം പള്ളിപ്രതിപുരുഷന്മാരുടെ യോഗം 27 നിശ്ചയങ്ങളിൽ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷന്റെ രൂപീകരണവും അതിന്റെ കർമ്മസമിതിയായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ രൂപീകരണവും അതിലെ അംഗസംഖ്യയും അതിലെ അൽമായ ട്രസ്റ്റി / മുതൽപിടിയുടെ വിവരവും അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയുടെ കാര്യവും അസോസിയേഷന്റെ ചുമതലകളും ഒക്കെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ നിശ്ചയങ്ങൾ ദൃഢപ്പെടുത്തുകയാണ് 1876ൽ മുളന്തുരുത്തി അസോസിയേഷനിൽ ചെയ്തത്. അന്ന് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി വെളിച്ചം കാണാതിരുന്നത്കൊണ്ട് പരുമല സമ്മേളനത്തെ കുറിച്ചോ അതിന്റെ നോട്ടീസ് കൽപ്പനയെപ്പറ്റിയോ അതിലെ നിശ്ചയങ്ങളെപ്പറ്റിയോ ലോകം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി ശെമവൂൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് എഴുതി വെച്ച് കൈയെഴുത്ത് പ്രതി "കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി" എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കെ പരുമല സമ്മേളനത്തിന്റെ എല്ലാ വിശദാംശങ്ങളും വെളിച്ചത്ത് വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇനിയും അസോസിയേഷൻ രൂപീകരണം നടന്ന് 1876ൽ ആണ് എന്ന് പറയുന്നത് ഭോഷത്വമാണ്. 1873ലാണ് നടന്നത് എന്ന് രേഖാമൂലം നമുക്ക് തെളിയിച്ച് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. 2023ൽ തന്നെ അസോസിയേഷന്റെ 150-ാം വാർഷികം നമുക്ക് ആഘോഷിക്കേണ്ട ചുമതലയുണ്ട്. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്വപ്നങ്ങളും അച്ചടിസ്വപ്നങ്ങളും ബാലവിവാഹം നിർത്തലാക്കുക തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളുമൊക്കെ അസോസിയേഷന്റെ അധികാരങ്ങളിൽപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളായി 25 നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. തന്നെയുമല്ല അസോസിയേഷന്റെ കാര്യങ്ങളിൽപ്പറഞ്ഞ പലകാര്യങ്ങളും നമ്മുടെ ഭരണഘടന പിൽക്കാലത്ത് സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അസോസിയേഷന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് കൂടാതെ ഒരാളെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് പരുമല സമ്മേളനം തീരുമാനിച്ചത് എത്രയോ ക്രാന്തദർശിത്വത്തോടുകൂടിയാണ്. അന്ത്യോഖ്യയുമായുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി പറയാൻ കാരണം കാതോലിക്കേറ്റിന് മുൻപ് സഭയുടെ വേദത്തലവൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയാർക്കീസ് ആയിരുന്നു. കുറഞ്ഞപക്ഷം പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലം മുതൽക്കെങ്കിലും നാം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അതാണ് അസോസിയേഷൻ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചുണ്ടാകുന്ന അന്ത്യോഖ്യൻ പരാമർശങ്ങളുടെ അർത്ഥം. അത് റോയൽ കോടതി വിധിയോടുകൂടി അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്തു. മലങ്കര സഭയുടെ പൗരോഹിത്യപരമായ മേലധികാരം

ഇന്ന് മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും വലിയ അധികാരകേന്ദ്രം സഭയുടെ പൂർണ്ണസുന്നഹദോസ് ആയ അസോസിയേഷനാണ്; അതിന്റെ കർമ്മസമിതിയായ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയാണ്. ഈ കാര്യങ്ങൾ 1873-ൽ മറ്റ് ഒരു സമുദായങ്ങളും സ്വപ്നം കാണുന്നതിന് മുൻപ് വളരെ മുൻപ് തന്നെ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി വിഭാവനം ചെയ്യുകയും അത് നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ് പരുമല സമ്മേളനത്തിന്റെ വിജയം, പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ ചരിത്രപരമായ പ്രാധാന്യം.

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയാർക്കീസിൽ നിക്ഷിപ്തമാണെന്ന് മതോപദേശസാരങ്ങളിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനച്ചൻ എഴുതിവെച്ചതും അന്നത്തെ നിലയിൽ കുറ്റകരമല്ല. അന്ന് കാതോലിക്കേറ്റ് ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കാതോലിക്കേറ്റ് വന്നപ്പോൾ ആ അധികാരം കാതോലിക്കേറ്റിലേക്ക് മാറുകയായിരുന്നു. ഇന്ന് മലങ്കരസഭയിലെ ഏറ്റവും വലിയ അധികാരകേന്ദ്രം സഭയുടെ പൂർണ്ണസുന്നഹദോസ് ആയ അസോസിയേഷനാണ്; അതിന്റെ കർമ്മസമിതിയായ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയാണ്. ഈ കാര്യങ്ങൾ 1873-ൽ മറ്റ് ഒരു സമുദായങ്ങളും സ്വപ്നം കാണുന്നതിന് മുൻപ് വളരെ മുൻപ് തന്നെ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി വിഭാവനം ചെയ്യുകയും അത് നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ് പരുമല സമ്മേളനത്തിന്റെ വിജയം, പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ ചരിത്രപരമായ പ്രാധാന്യം. ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ചരിത്രങ്ങളിലെ മുളന്തുരുത്തിക്ക് കൊടുത്ത പ്രാധാന്യം വാസ്തവത്തിൽ വരേണ്ടിയത് പരുമല സമ്മേളനത്തിനാണ് എന്ന് പ്രത്യേകമായി ഓർക്കുവാൻ നമുക്ക് ചുമതലയുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച് അസോസിയേഷന് മുമ്പെങ്ങുമില്ലാത്ത പ്രാധാന്യം ഇവിടെ ഉണ്ടായ സുപ്രീംകോടതി വിധികളിലൂടെ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും അസോസിയേഷൻ വിഭാവനം ചെയ്ത് അതിന്റെ കർമ്മസമിതിയായ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ച ആ പരുമല സമ്മേളനത്തിന്റെ ക്രാന്തദർശിത്വം അനുപമമാണ്. അന്ന് തെരഞ്ഞെടുത്ത നാല് പട്ടക്കാരുടെ പേരുകൾ പരുമല അസോസിയേഷനിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. നാല് പട്ടക്കാരും എട്ട് അൽമേനികളും ഉൾപ്പെടെ പന്ത്രണ്ട് പേരാണ് അന്നത്തെ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗസംഖ്യ. അവർക്കാണ് അധികാരങ്ങൾ മുഴുവൻ അസോസിയേഷൻ ഏൽപ്പിച്ച് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ സാമൂഹ്യ-സഭാപരമായ-ആദ്ധ്യാത്മികമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും കൊണ്ട് പിന്നീട് സഭ മുന്നേറുവാൻ തീരുമാനിച്ചതിന്റെ ഫലമാണ് 1934-ൽ നിലവിൽ വന്ന ഭരണഘടനപോലും എന്ന് പറയാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും.

❑

സഭാചരിത്രം

ഫാ. ഡോ. വി. സി. സാമുവേലിന്റെ ദൈവശാസ്ത്ര യാത്ര:

വൈദികരെയും സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികളെയും ദൈവശാസ്ത്രപഠനത്തിനായി സജ്ജമാക്കുന്നതിനുള്ള പങ്ക്

ഡീക്കൻ മാമ്മൻ ജോസഫ് പുതുശ്ശേരി

1. ആമുഖം

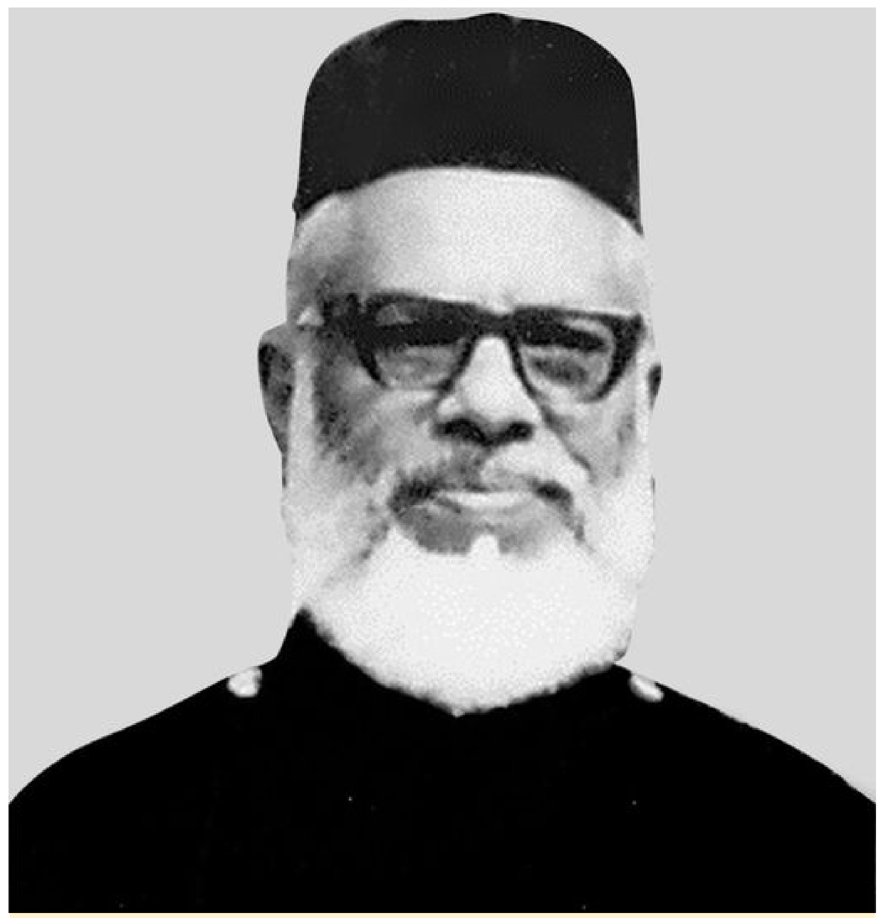
പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീൻ മഹാത്മ ഗാന്ധിയുടെ 70–ാമത് ജന്മദിനത്തിൽ ഗാന്ധിജിയെക്കുറിച്ച് ഉദ്ധരിച്ച വരികൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "*Generation to come, it may well be , will scarce believe that such a man as this one ever in flesh and blood walked upon the Earth* " മജ്ജയും മാംസവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഇങ്ങനെ ഒരാൾ ഇവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ വരുംതലമുറ പ്രയാസപ്പെടും. വി.സി. സാമുവേൽ അച്ചനെ സ്മരിക്കുമ്പോൾ ഈ വരികൾ കടമെടുക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും വിമുഖത കാട്ടേണ്ടതില്ല.

ഒരു സാധാരണ ഗ്രാമീണ ബാലനായി ജനിച്ചുവളർന്ന്, അദമ്യമായ വിജ്ഞാനദാഹത്താലും സത്യാന്വേഷണത്താലും ഒരു പുരുഷായുസ്സ് മുഴുവൻ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലൊക്കെയും തീർത്ഥാടനസപര്യ നടത്തി, സാധാരണയെ അസാധാരണമായി രൂപപ്പെടുത്തി, വിജ്ഞാനത്തിന്റെ കൊടുമുടി കയറിയ വെരി. റവ. ഫാ. ഡോ. വി.സി. സാമുവേൽ ഭാരതീയ ആചാര്യന്മാർ വിവക്ഷിച്ച ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയും നിസ്വാർത്ഥ കർമ്മയോഗിയും ദൈവദാസനുമായിരുന്നു.

ദാർശനികൻ, വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ, ക്രിസ്തുശാസ്ത്രജ്ഞൻ, ചരിത്രഗവേഷകൻ, ബഹുഭാഷാപണ്ഡിതൻ, സഭൈക്യവക്താവ്, മതസൗഹാർദ്ദകൻ, ചിന്തകൻ, രചയിതാവ്, മല്പാൻ, സർവ്വകലാശാലാ പ്രൊഫസർ, പ്രിൻസിപ്പാൾ, സെനറ്റ് സെക്രട്ടറി, വിസിറ്റിംഗ് പ്രൊഫസർ എന്നിങ്ങനെ ബഹുമുഖപ്രതിഭയായി തിളങ്ങിയ അദ്ദേഹം ആഗോളതലത്തിൽ മഹാഗുരു, അനുരഞ്ജനപ്രവാചകൻ, സാർവ്വത്രിക സഭാപിതാവ് എന്നീ നിലകളിലും വിളങ്ങി. വൈദികരുടെ വൈദികനായും അദ്ദേഹം പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടു.[1]

ഗർഭഗൃഹത്തിലുരുവാകുംമുമ്പെ, 'കർത്താവിനോട് ചോദിച്ചു വാങ്ങി' എന്നതിനാൽ 'ദൈവം കേട്ടു' എന്നർത്ഥമുള്ള ശമുവേൽ പ്രവാചകന്റെ നാമവും സിദ്ധൻമാരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് സുറിയാനി ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്ന 'മോർ' എന്നതിന് മലയാളത്തിൽ 'വിശുദ്ധൻ' (ചുരുക്കി 'വി') എന്ന വിശേഷണവും ഇടയിൽ കുടുംബാംഗമായ വി. ചെറിയാൻ ശമുവേലിന് ദൈവനിയോഗമായി ലഭിച്ചു. പൈതൽ പ്രായത്തിലെ പിതാവിൽക്കൂടി ലഭിച്ച ദൈവിക ദർശനങ്ങൾ അണുവിട വ്യതിചലിക്കാതെ ജീവിതാന്ത്യം വരെ പരിപാലിച്ച് അദ്ദേഹം സഭാനാഥന്റെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വജീവിതം സമർപ്പണം ചെയ്തു.

മുകളിൽപ്പറഞ്ഞവയെക്കുറിച്ച് അച്ചൻ തന്നെ 1954–ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'എന്റെ ചിന്താവികാസം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. "*പൂർവ്വകാല ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നും മായാതെ നിൽക്കുന്ന ഒരു സംഭവമുണ്ട്. എനിക്ക് എട്ടു പത്ത് വയസ്സ് പ്രായമുള്ള കാലത്തൊരിക്കൽ എന്റെ പിതാവ് എന്നെ അരികെ വിളിച്ച്, വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നും ശമുവേൽ പ്രവാചകന്റെ ഒന്നാം പുസ്തകത്തിലെ ആദ്യ മൂന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങൾ വായിപ്പിച്ച ശേഷം ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു. നിനക്ക് സമുവേൽ എന്ന് പേരിട്ടിരിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശവുമുണ്ട്. ആ പേരിന്റെ അർത്ഥം 'ദൈവം കേട്ടു' എന്നത്രേ. നീ ഒരു ധനാഢ്യനായിതീർന്ന് വാർദ്ധക്യകാലത്തെന്നെ പരിചരിക്കണമെന്നോ ലോകത്തിൽ പ്രശസ്തനായി തീരണമെന്നോ അല്ല, നിന്നെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ശമുവേൽ പ്രവാചകനെപ്പോലെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായിത്തീർന്ന്, ആയുസ്സുപര്യന്തം അദ്ദേഹത്തെ സേവിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷ. ആ പ്രതീക്ഷ നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ സഫലമാകുന്ന പക്ഷം ഞാനതിനായി സന്തോഷിക്കും. ഈ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങുന്ന ആശയം എനിക്ക് വ്യക്തമായിരുന്നില്ലാ എന്ന് പ്രത്യേകിച്ച് പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. എങ്കിലും ക്രമേണ അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിപ്പോന്നു. പിന്നീട് പലപ്പോഴും അതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിന്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അതെന്റെ മേൽ വളരെ പ്രേരണാശക്തി ചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എനിക്കുത്തമബോദ്ധ്യമുള്ള സംഗതികൾ ഒന്നിനെയും ഭയപ്പെടാതെ തുറന്നു പറയണമെന്നും കഴിവതും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കണമെന്നും ഞാൻ മനസ്സുകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചു. ഈ സംഭവമാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി ഞാൻ കരുതാറുള്ളത്* "[2]

സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് വൈദികസംഘം വൈദികർക്കും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമായി അഖില മലങ്കര അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തിയ ഉപന്യാസ മത്സരത്തിൽ ഒന്നാം സമ്മാനാർഹമായ പ്രബന്ധം.

ഒരു കുലപർവ്വതം പോലെ വിളങ്ങിയ ഈ മഹാമേരുവിന്റെ ദൈവശാസ്ത്ര യാത്രയും, ആ യാത്ര ദൈവശാസ്ത്ര വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വൈദികരെയും വൈദി കവിദ്യാർത്ഥികളെയും എപ്രകാരം സജ്ജമാക്കി എന്നതും പഠനവിഷയമാക്കേ ണ്ടതുണ്ടെന്നത് നൂറുവട്ടം ഉറപ്പാണ്. ഒരു ഗവേഷണതലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തെ 3 തലത്തിൽ കാണുവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്.

i) വി.സി. സമുവേലച്ചന്റെ ലഘുജീവചരിത്രവും രചനകളും

ii) വി.സി. സമുവേലച്ചന്റെ ദൈവശാസ്ത്ര യാത്ര

iii) ആ ദൈവശാസ്ത്രയാത്ര വൈദികരെയും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെയും ദൈവശാസ്ത്ര വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് എപ്രകാരം സജ്ജമാക്കി?

2. വി.സി. സമുവേൽ അച്ചന്റെ ലഘുജീവചരിത്രവും രചനകളും

2.1 ജനനവും ബാല്യകാലവും

1912 ഏപ്രിൽ 6-ന് പത്തനംതിട്ട ഓമല്ലൂർ ഇടയിൽ വീട്ടിൽ ഇ.ഐ. ചെറിയാ ന്റെയും അന്നമ്മ ചെറിയാന്റെയും 9 മക്കളിൽ അഞ്ചാമനായി ജനനം. സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ്. മലയാളം, സംസ്കൃതം, തമിഴ് ഭാഷകളിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല തികഞ്ഞ ദൈവഭക്തനു മായിരുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള കുടുംബാന്തരീക്ഷം അക്ഷരങ്ങളോടും ദൈവ ത്തോടും പ്രണയം വളർത്തുന്നതിന് അച്ചനെ സഹായിച്ചു എന്ന് അച്ചനെക്കു റിച്ച് എഴുതിയ പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മസ്നേഹിതൻ കൂടിയായ സണ്ണി കുളത്താക്കൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.[3]

നിരവധി ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ സമുവേൽ എന്ന ബാലനെ അലട്ടിയെങ്കിലും കാലക്രമേണ അദ്ദേഹം ആരോഗ്യം വീണ്ടെ ടുത്തു.

2.2. വിദ്യാഭ്യാസം

തന്റെ പിതാവിനാൽ തന്നെ സ്ഥാപിതമായ ഓമല്ലൂരുള്ള ചീക്കനാൽ പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ നിന്ന് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ സമു വേൽ പത്തനംതിട്ട ഗവൺമെന്റ് ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽ സ്കൂളിൽ നിന്നും കോഴ ഞ്ചേരി സെന്റ് തോമസ് ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളിൽ നിന്നും ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാ ഭ്യാസം ഡിസ്റ്റിംഗ്ഷനോടെ പാസ്സായി. 1931-ൽ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ലീവിംഗ് സെർട്ടി ഫിക്കറ്റ് ലഭിച്ചതിന് ശേഷം സുറിയാനി ഭാഷയിൽ പ്രത്യേക പരിശീലനം നേടി. 1948-ൽ ആലുവ യു.സി. കോളജിൽ നിന്ന് ഒന്നാം റാങ്കോടെ ഫിലോസഫി യിൽ ബിരുദവും 1950-ൽ മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ നിന്ന് ബിരുദാന ന്തര ബിരുദവും കരസ്ഥമാക്കി. 1953-ൽ സെനറ്റ് ഓഫ് സെറാംമ്പുരിൽ നിന്ന് വേദശാസ്ത്രത്തിൽ ഡിസ്റ്റിംഗ്ഷനോടെ ബിരുദം നേടി. തുടർന്ന് 1954-ൽ ന്യൂയോർക്ക് യൂണിയൻ തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് Sacred Theology യിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും 1957 യേൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും പി.എച്ച്.ഡി.യും കരസ്ഥമാക്കി. പിന്നീട് Christian Institute for the Study of Religion and Society (CISRS) യിലും യു.എസിലെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഓഫ് ചിക്കാഗോയിലും Post Doctoral Research Scholar ആയി പ്രവർത്തിച്ചു.[4]

2.3 മഞ്ഞനിക്കര മല്പാൻ

1933-1936 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ മഞ്ഞനിക്കര സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ച് മാർ യൂലിയോസിന്റെയും അപ്രേം അഹാദിന്റെയും (പിന്നീട് ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കോബ് III) കീഴിൽ സുറിയാനിഭാഷാഭ്യസനം നടത്തി. അതിനു ശേഷം 4 കൊല്ലം സുറിയാനി അദ്ധ്യാപകനായും മഞ്ഞനി ക്കര സെമിനാരിയിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ഈ രണ്ട് പിതാക്കാന്മാരുടെ വിവർത്തകനായി അവരോടൊപ്പം യാത്രചെയ്യുന്നതിന് സമുവേൽ അച്ചന് ഇട യായി. മാർ യൂലിയോസിന്റെ സെക്രട്ടറിയായും ഇതേസമയം അച്ചൻ പ്രവർ ത്തിച്ചു.

മഞ്ഞനിക്കര സെമിനാരിയിലെ ഈ താമസകാലയളവിൽ സുറിയാനിയിലെ ഒട്ടുമിക്ക പുസ്തകങ്ങളും അച്ചൻ വായിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല ഈ വായനകൾ സുറിയാനി പിതാക്കൻമാരുടെ ദൈവശാസ്ത്ര ദർശനങ്ങൾ ആഴമായി പഠിക്കു ന്നതിനുള്ള ജിജ്ഞാസ അച്ചനിൽ ജനിപ്പിച്ചു. അബ്ദുൾ അഹാദ് റമ്പാനോടൊപ്പം (പിന്നീട് യാക്കോബ് ത്രിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ്) മഞ്ഞനി ക്കര സെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപക മല്പാനാണ് വി.സി. സമുവേൽ അച്ചൻ.[5]

1940-1944 കാലയളവിൽ കോട്ടയം ചെങ്ങളം സെന്റ് തോമസ് യാക്കോബായ സുറിയാനി പള്ളിയുടെ വികാരിയായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം പത്തിൽ അധികം ശെമ്മാശൻമാർക്ക് മല്പാനുമായിരുന്നു. സമുദായ കേസ് മൂലം മറ്റ് സെമിനാരികൾ അടഞ്ഞ് കിടന്നിരുന്നതിനാൽ ഇവിടെയായിരുന്നു വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നടന്നു വന്നിരുന്നത്.[6]

2.4 പൗരോഹിത്യം

1935 മാർച്ച് 3-ന് കോറൂയോ പട്ടവും, 1936 മാർച്ച് 14-ന് യവ്പദ്യക്ക്നോ പട്ട വും, 1932 സെപ്റ്റംബർ 12-ന് മ്ശംശോനോപട്ടവും അച്ചൻ സ്വീകരിച്ചു. 1938 ജനുവരി 9-ന് മലങ്കരയ്ക്ക് മുഴുവനായി (Entire Church of Malabar) കശ്ശീശ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു.[7]

2.5 ഇടയശുശ്രൂഷ

ആലുവ യു.സി. കോളേജിലെ പഠനകാലത്ത് കോളേജ് ചാപ്പലിലും ആലു വായ്ക്ക് സമീപമുള്ള ഇടവകകളിലും മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിലെ പഠന കാലയളവിൽ കോളേജ് ചാപ്പലിലും മദ്രാസിലെ ഇടവകകളിലും കോയമ്പ ത്തൂർ തടാകം ആശ്രമത്തിലും സമുവേലച്ചൻ ഇടയശുശ്രൂഷയിലേർപ്പെട്ടു. ബാംഗ്ലൂരിലെ ജീവിത നാളുകളിൽ ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ നിരവധി ദൈവാലയ ങ്ങളിൽ അച്ചൻ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും പുതിയ ദൈവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. Trinity Circle ൽ ഉള്ള Holy Trinity Church ന്റെ ആദ്യ മുഴുവൻ സമയ വികാരിയായിരുന്നു അച്ചൻ (1950-53). Jalahally St. Mary's (1952-53, 1957-59) Bangalore St. Thomas Cathedral (1968-72), Bangalore East St. Thomas Maha Edavaka (1976-82), Vijayanagar St. Stephen's (1982-98) എന്നീ ദൈവാലയങ്ങളിലെ സ്ഥാപക വികാരിയുമായിരുന്നു.[8]

1968-ൽ എത്യോപ്യയിലേക്കും മറ്റ് ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലേക്കുമുള്ള മല ങ്കരസഭയുടെ അംബാസിഡർ ആയി പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവ തിരു മേനി സമുവേലച്ചനെ നിയമിച്ചു. ഈ കാലയളവിൽ Adis Ababa-ലും എത്യോ പ്യയിലുമുള്ള സഭാജനങ്ങളുടെ വികാരിയായി അദ്ദേഹം ശുശ്രൂഷിച്ചു.[9]

2.6 കുടുംബം

പതിനാറ് വർഷത്തെ തന്റെ പൗരോഹത്യ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ശേഷം 1953ൽ തന്റെ 41-ാം വയസ്സിൽ ഡോ. കുഞ്ഞൂഞ്ഞമ്മയെ അച്ചൻ ജീവിതസഖിയായി സ്വീകരിച്ചു. വൈദികവിവാഹം 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം മലങ്കര സഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വേദശാസ്ത്രവും ചരി ത്രപരവുമായ അവബോധവും അപ്രകാരമൊന്നിന് അച്ചനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും കാതോ ലിക്കായിൽ നിന്നും ഔദ്യോഗിക അനുവാദം വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആയതി നാൽ പൗരോഹിത്യപദവിക്കടുത്ത ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അച്ചന് വിലക്കേർപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല.[10, 11]

കോയമ്പത്തൂർ തടാകം ആശ്രമ Chaplain Fr. K.C. Varghese വിവാഹകൂ ദാശയ്ക്ക് മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

2.7 ഒരു യുഗത്തിന്റെ അന്ത്യം

1998 നവംബർ 18-ന് കെങ്കേരിയിലുള്ള തന്റെ ഭവനത്തിൽ വച്ച് വി.സി. സമു വേൽ അച്ചൻ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. നവംബർ 20-ന് Hosur റോഡി ലുള്ള സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് കത്തിഡ്രലിൽ വച്ച് ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷ കൾ നടത്തപ്പെട്ടു. വി.സി. സമുവേലച്ചൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലും വേല തുടരുന്നു. [12]

2.8 രചനകൾ

വി.സി. സമുവേൽ അച്ചന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട രചനകൾ താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

i) 1959 - Ramkrishna Movement : The World Mission of Hinduism, CISRS, Bangalore.

ii) 1967 യേശുക്രിസ്തു ആര്? CLS, Thiruvalla

iii) 1975 ഇത് ഒരിന്ത്യൻ സഭയോ? CLS, Thiruvalla

iv) 1977 - The Council of Chalcedon Re-examined : A Historical Theological Survey, Indian Theological Library, CLS Madras.

v) 1982 മലങ്കരയുടെ അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം, DTS, Kottayam

vi) 1986 Truth Triumphs, MOC, Kottayam

vii) 1995 സ്വാനുഭവവേദിയിൽ (ആത്മകഥ) MGOCSM, Kottayam

viii) 1997 മലങ്കര അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധത്തിലെ ചില ചരിത്രസത്യങ്ങൾ, മലങ്കരസഭാദീപം, കോട്ടയം

ഇവ കൂടാതെ ദിവ്യബോധനം, സൺഡേസ്കൂൾ പാഠ്യപദ്ധതികൾ, മറ്റ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ എന്നിവയിലേക്ക് ചെറുതും വലുതുമായ നിരവധി ലേഖനങ്ങളും ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങളും സമുവേലച്ചൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.[13]

3. വി. സി. സമുവേലച്ചൻ ദൈവശാസ്ത്രയാത്ര

മഹാത്മക്കളുടെ ജനനവും ജീവിതവും കാലത്തിന്റെ അനിവാര്യതയാണ്. സമയപ്രവാഹത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ ദിശകളിൽ ഈ അനിവാര്യത സംഭവിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. സമൂഹത്തെ പുതിയ ദിശയിലേക്ക് കൈപിടിച്ചു നടത്തുക എന്ന നിയോഗമാണ് ഈ മഹാത്മാക്കൾക്ക് നിറവേറ്റാനുള്ളത്. അനിതരസാധാരണമായ ചിന്താശേഷിയുമായി സമൂഹത്തിന് വേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിച്ചു മഹാമനിഷികളുടെ പട്ടികയിൽ ഡോ. വി.സി. സമുവേലച്ചനെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയത് കാലം തന്നെയാണ്. ഈ കാലചക്രത്തിനിടയിൽ അച്ചൻ നടത്തിയ ദൈവശാസ്ത്ര യാത്രയും ആ ദൈവശാസ്ത്ര സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് നിദാനമായ ഘടകങ്ങളും ഒന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

3.1 തോമാശ്ലീഹയുടെ പൈതൃകം പേറുന്ന 'കുടുംബപശ്ചാത്തലം'

വി. തോമാശ്ലീഹായുടെ സുവിശേഷത്തിലാകർഷിച്ച് പൗരോഹിത്യ കൈവയ്പു നൽകിയെന്ന പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്ന നാല് കുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് കാളിയാങ്കൽ കുടുംബം. കടമ്പനാട് ദേശക്കാരായ ഇവർ ഓമല്ലൂർ ചീക്കനാൽ കരയിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്തു. ചീക്കനാൽ കരയിൽ താമസമുറപ്പിച്ച താഴേതിക്കൽ ഇടയിൽ കുടുംബത്തിൽ ചെറിയാൻ പെരുമാളിന്റെ ഒമ്പതാം തലമുറയിൽപ്പെട്ട ആളാണ് സമുവേലച്ചന്റെ പിതാവ് ഇടയിൽ വാദ്ധ്യാർ എന്ന ഇടയിൽ വീട്ടിൽ ഇ.ഐ. ചെറിയാൻ.[14]

"എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ" എന്ന് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ച മാർത്തോമായുടെ ദൈവശാസ്ത്രബോധ്യത്തിന്റെ കോശങ്ങൾ പേറുന്നതാണ് അച്ചന്റെ കുടുംബം. അതിനാൽ അച്ചന്റെ ദൈവശാസ്ത്ര യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നത് തന്നെ ഈ മാർത്തോമ്മൻ ബോദ്ധ്യത്തിന്റെ ചൂടറിഞ്ഞാണ്.

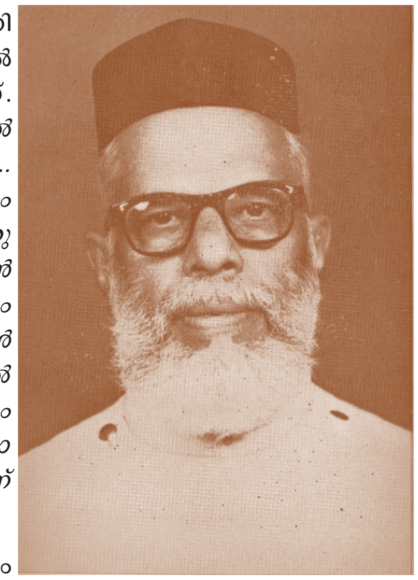
3.2 ദൈവഭക്തിയിൽ വളർന്ന 'ബാല്യം'

സമുവേലച്ചന്റെ ദൈവശാസ്ത്രയാത്രയ്ക്ക് നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തിയവരാണ് അച്ചന്റെ മാതാപിതാക്കൾ. അവർ ദൈവകാര്യത്തിൽ ഉത്സാഹികളും സമർപ്പണമുള്ളവരുമായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രോത്സാഹനവും കുടുംബത്തിലെ ആത്മീയാന്തരീക്ഷവുമാണ് സമുവേലച്ചനെ ദൈവവഴിയിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നത്. ചെറുപ്പകാലത്ത് പലവിധ പീഡകൾ സമുവേൽ എന്ന ബാലനെ അലട്ടിയിരുന്നു. ജീവഹാനി പോലും സംഭവിക്കുമോ എന്ന് മാതാപിതാക്കൾ വിഷമിക്കുവാൻ ഇടയായി. മാതാപിതാക്കളുടെ നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയും ശുശ്രൂഷയും രോഗങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം വിടുതൽ ലഭിക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കി.

മറ്റ് സഹോദരങ്ങളിൽ നിന്നും സഹപാഠികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി അപൂർവ്വ സവിശേഷതകൾ ബാലനായ സമുവേലിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർ ഓരോ ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുമ്പോൾ സമുവേൽ ഏകാന്തതയിലും ചിന്തയിലും സമയം ചെലവഴിച്ചു. നിഷ്ഠയോടുകൂടിയ ജീവിതചര്യ ചിന്തയിലും വാക്കാലുമുള്ള നിർമ്മലത, അന്യാദൃശ്യമായ അലൗകികത ഇവയൊക്കെ ആ ബാലനിൽ വിളങ്ങിയിരുന്നു.[15]

3.3 ദൈവത്തെയും അക്ഷരത്തെയും പ്രണയിച്ച 'കൗമാരം'

സ്വപിതാവ് സ്ഥാപിച്ച ചീക്കനാൽ സ്കൂളിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി ഓമല്ലൂരിലും പത്തനംതിട്ട ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽ സ്ക്കൂളിലും കോഴഞ്ചേരി സെന്റ് തോമസ് ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്ക്കൂളിലും പഠനം നടത്തി. പ്രശസ്ത ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരായ ഡോ. എം.എം. തോമസും, എം. എ. തോമസ് കശ്ശീശ്ശായും കോഴഞ്ചേരിയിൽ സമുവേലച്ചന്റെ സഹപാഠികളായിരുന്നു. സ്ക്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന സമയത്ത് തന്നെ 'സമുവേൽ' എന്ന ബാലൻ സൺഡേസ്കൂൾ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും മറ്റും സജീവ സാന്നിദ്ധ്യമായിരുന്നു. തന്റെ ആത്മകഥയിൽ അച്ചൻ കുറിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. *"ചെറുപ്പകാലം മുതൽ മതകാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ അതീവ തല്പരനായിരുന്നു. ... ഹൈസ്കൂൾ പഠനം തുടങ്ങിയശേഷം സൺഡേസ്കൂൾ പ്രവർത്തനത്തിലും മറ്റു മതപരമായ പ്രവർത്തനത്തിലും ഞാൻ സഹകരിച്ചുവന്നു. ഹൈസ്കൂൾ പഠനം കഴിഞ്ഞശേഷം എന്നെ സൺഡേസ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടറായി ബാവാ കക്ഷിയിൽപെട്ടവർ നിയമിച്ചു. ആ ചുമതല കഴിവതും ഭംഗിയായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് ശെമ്മാശ്ശപട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ദൈവനിയോഗമെനിക്കുണ്ടാകുന്നത്.* [16]

നോമ്പ് കാലത്ത് ഭവനങ്ങൾതോറും ഓരോ ദിവസവും സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നു. സൺഡേസ്കൂൾ ക്ലാസ്സിലും പള്ളി ആരാധനയിലും വീട്ടിലെ യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും സമുവേൽ ബാലൻ ഉത്സാഹത്തോടെ പങ്കെടുത്തു. പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും സങ്കീർത്തനങ്ങളും സമുവേൽ ബാലന് കാണാപാഠമായിരുന്നു.

അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന പിതാവിന്റെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മലയാളം, തമിഴ്, സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാനും ഹൃദിസ്ഥമാക്കാനുള്ള സിദ്ധിവിശേഷം സമുവേലച്ചനുണ്ടായിരുന്നു. കവിതാരചന, അക്ഷരശ്ലോക മത്സരം, ലേഖനമെഴുത്ത്, പ്രസംഗം എന്നു വേണ്ട എല്ലാ വിധത്തിലും തന്റെ മികവ് തെളിയിച്ചു. കൗമാരപ്രായത്തിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും പത്രങ്ങളിലുമൊക്കെ ലേഖനം എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ചുരുക്കത്തിൽ ദൈവശാസ്ത്രയാത്രയിൽ, അക്ഷരത്തെയും ദൈവത്തെയും ഒരുപോലെ പ്രണയിച്ച കാലഘട്ടമായിരുന്നു 'കൗമാരം'.

3.4 ദൈവശാസ്ത്ര ബോധ്യം വളർത്തിയെടുത്ത 'യൗവനം'

വി.സി. സമുവേലച്ചന്റെ ദൈവശാസ്ത്ര നാൾവഴികളിൽ നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ കാലഘട്ടമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യൗവന കാലഘട്ടം. സുവിശേഷതൽപരനായ അദ്ദേഹം പള്ളികൾതോറും 'മാജിക് ലാന്റൺ' സുവിശേഷ പ്രസംഗം മുടങ്ങാതെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് മധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ ഉടനീളം സഞ്ചരിച്ചു. യുവജനസഖ്യത്തിലും വൈ.എം.സി.എ. യിലും ഉത്സാഹത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ച് നേതൃത്വം കൊടുത്തു.

വിജ്ഞാനദാഹിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം സഭയിലെ ആരാധനാ ഭാഷയായിരുന്ന സുറിയാനി സ്വയമായി വീട്ടിലിരുന്ന പഠിച്ചു തുടങ്ങി. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ (പിന്നീട് ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്) രചിച്ച സുറിയാനി പുസ്തകമാണ് ഉപയോഗിച്ചത്.

ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഏലിയാസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ മഞ്ഞനിക്കരയിൽ കബറടക്കിയതിനെ തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിയായി തുർക്കി രാജ്യത്തുനിന്നുള്ള ഏലിയാസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത മഞ്ഞനിക്കരയിൽ താമസമാക്കി. അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുവാനായി സുറിയാനി അല്പം വശമാക്കിയിരുന്ന യുവാവായ സമുവേലിനെ സ്വപിതാവ് നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. സുറിയാനി ഭാഷക്കാരനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും നേരിട്ട് സുറിയാനി ഭാഷയും അറബിഭാഷയും ശരിയായി പഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. ജന്മസിദ്ധമായ കഴിവുപയോഗിച്ച് സുറിയാനി ഭാഷാജ്ഞാനം വികസിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതുമൂലം പുരാതന ക്ലാസ്സിക്കൽ സുറിയാനിയിലെ എസ്ത്രംഗല, മാറാനായ, കൽദായ എന്നി മൂന്ന് വകഭേദങ്ങളിലും അസാമാന്യമായ പാണ്ഡിത്യം അദ്ദേഹം നേടുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് മഞ്ഞനിക്കരയിൽ എത്തിയ ശെമ്മാശനായിരുന്ന അബ്ദുൾ അഹാദ് റമ്പാൻ സമുവേലച്ചന്റെ സമപ്രായക്കാരനായിരുന്നു. (പിന്നീട് ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കോബ് തൃതീയൻ) അവർ ഒരുമിച്ചായിരുന്നു പിന്നീട് പഠനവും പഠിപ്പിക്കലും നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത്. സുറിയാനിയും അറബിയും സഭാചരിത്രവും നന്നായി പഠിച്ചിരുന്ന ശെമ്മാശനെ മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് സമുവേൽ മല്പാൻ ഗുരുവുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ പിന്നീട് പൗരസ്ത്യ ലോകത്ത് പ്രശസ്തിയിലേക്കുയർന്ന

മഞ്ഞനിക്കര സുറിയാനി പഠനകേന്ദ്രത്തിന്റെ സ്ഥാപകരിലൊരാൾ ആകുവാൻ യുവാവായിരുന്ന സമുവേൽ മല്പാന് ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു.[17]

ഈ കാലയളവിലാണ് സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരെ കുറിച്ചുള്ള ആഴമായ ദൈവശാസ്ത്രബോദ്ധ്യം വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിന് അച്ചന് കഴിയുന്നത്. അന്ത്യോഖ്യയിലെ സേവേറിയോസിന്റെ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രവും നിഖ്യാസുന്ന ഹദോസ് മുതൽ 7-ാം നൂറ്റാണ്ട് വരെയുള്ള ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ വളർച്ചയും അച്ചന്റെ മനസ്സിൽ ആഴത്തിൽത്തന്നെ പതിച്ചു.[18]

ചുരുക്കത്തിൽ തന്റെ നല്ല യൗവനത്തിൽ അച്ചൻ വളർത്തിയെടുത്ത ഈ ദൈവശാസ്ത്രബോദ്ധ്യമാണ് ദൈവശാസ്ത്ര വളർച്ചയ്ക്ക് അച്ചനെ പ്രാപ്തനാക്കിയത്.

3.5 ദൈവശാസ്ത്ര മർമ്മങ്ങളെ ആഴത്തിൽ ഉറപ്പിച്ച 'ഉപരിപഠന' കാലഘട്ടം.

വിവിധ വിഷയങ്ങളിൽ അഗാധജ്ഞാനം നേടികഴിഞ്ഞെങ്കിലും ആ പാണ്ഡിത്യത്തിന് മതനിരപേക്ഷമായി (secular) അക്കാദമിക് തലത്തിൽ ശരിയായ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ തന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണം പൂർണ്ണമാവുകയുള്ളുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോദ്ധ്യമായിരുന്നു. 1931-ൽ ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഉപരിപഠനത്തിനൊരുങ്ങിയ അച്ചൻ 32-ാമത്തെ വയസ്സിൽ സർവ്വകലാശാല വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചതിന്റെ പിറകിൽ ഈ ലക്ഷ്യമായിരുന്നു. അതുമൂലം ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തുമായി പ്രശസ്തങ്ങളായ സർവ്വകലാശാലകളിലും സെമിനാരികളിലും നീണ്ട പതിനാറ് കൊല്ലം പഠനഗവേഷണ തപസ്യയിൽ വ്യാപൃതനായി. അനേക പുരാതന ഭാഷകളിൽ പാണ്ഡിത്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനും ദൈവം വരദാനങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു. പൗരസ്ത്യ - പാശ്ചാത്യ സഭകളിലെ ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനീയ സംബന്ധമായ തർക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചും, കൽക്കേദുൻ സുന്നഹദോസിനെയും അന്ത്യോഖ്യയിലെ സേവേറിയോസിനെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം ആഴമായ പഠനം നടത്തി പ്രബന്ധങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു.

ഈ അക്കാദമിക്ക് അവസരങ്ങൾ എല്ലാം അച്ചനിൽ ആഴമായ ദൈവശാസ്ത്രബോദ്ധ്യം വളർത്തി.

3.6 ദൈവശാസ്ത്രസത്യങ്ങളെ പകർന്ന് നൽകിയ 'അദ്ധ്യാപന'കാലഘട്ടം

വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും കൊടുമുടിയിൽ നിൽക്കുമ്പോഴും എന്നും വിനയാന്വിതനായ സത്യാന്വേഷിയായിരുന്നു സമുവേലച്ചൻ. വിദേശത്തെ പഠനവും വാസവും സേവനവും കൊണ്ട് ധാരാളം പണവും പദവിയും ലഭിക്കുമെങ്കിലും അതൊന്നും അച്ചൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. മറ്റനവധി മേഖലകൾ തനിക്കു തുറന്നിട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തത് അദ്ധ്യാപനവും ഗവേഷണവും വൈദികസേവനവും ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുപോകുക എന്നതായിരുന്നു. സഭയുടെ ഉന്നമനവും ഭാരതത്തിൽ സുവിശേഷം ശരിയായി വ്യക്തമാക്കി കൊടുക്കുന്നതിന് മലങ്കരയെ സജ്ജമാക്കുക എന്നതുമായിരുന്നു അച്ചന്റെ ലക്ഷ്യം. അതിനായി അച്ചൻ തന്റെ അദ്ധ്യാപന ജീവിതത്തിലൂടെ പരിശ്രമിച്ചു. നിരവധി രചനകളിലൂടെയും പ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെയും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്ര മർമ്മങ്ങളെ അച്ചൻ പകർന്നുനൽകി. ഈ ദൈവശാസ്ത്ര ബോദ്ധ്യങ്ങൾ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് അച്ചൻ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി.

ഒരിക്കൽ സെറാംമ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുമായിട്ടുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയുടെ അഫിലിയേഷൻ സംബന്ധിച്ചു നടന്ന സെനറ്റ് മീറ്റിംഗിൽ പണ്ഡിതനായ യുറോപ്യൻ പ്രിൻസിപ്പാൾ "Why you want Orthodox Seminary? Who knows Orthodoxy other than you in Orthodox Church?" എന്ന പ്രകാരം ചോദിച്ചത് ഒരു തരത്തിൽ അച്ചന്റെ ദൈവശാസ്ത്രബോദ്ധ്യങ്ങൾക്കും അദ്ധ്യാപന ജീവിതത്തിനുമുള്ള അംഗീകാരമാണ്.

4. വി.സി. സമുവേലച്ചന്റെ ദൈവശാസ്ത്രയാത്ര വൈദികരെയും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെയും ദൈവശാസ്ത്രവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് എപ്രകാരം സജ്ജമാക്കി?

വി. സി. സമുവേൽ എന്ന വൈദികന്റെ ലഘുജീവചരിത്രവും ദൈവശാസ്ത്രയാത്രയും നാം ഇതിനോടകം കണ്ടു. എന്നാൽ ആ ദൈവശാസ്ത്രയാത്ര വൈദികരെയും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെയും ദൈവശാസ്ത്രവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് എപ്രകാരം സജ്ജമാക്കി എന്നത് ഏറെ പ്രസക്തമായ ചോദ്യമാണ്. ദൈവശാസ്ത്രവിദ്യാഭ്യാസം കേവലം സെമിനാരിയുടെ നാല് മതിലുകൾക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നത് മാത്രമല്ല മറിച്ച് അതൊരു തുടർ പ്രക്രിയ കൂടിയാണ്. ആ തുടർ പ്രക്രിയയിൽ സമുവേലച്ചന്റെ പങ്ക് എങ്ങനെയെല്ലാമായിരുന്നു എന്നത് പഠനവിധേയമാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സമുവേലച്ചന്റെ എഴുപത്തിയഞ്ചാം ജന്മദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് വൈദിക സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികൾ എഴുതിയ കവിതയാണ് '*അർപ്പിപ്പിതാ സ്നേഹ പ്രസൂന്ന മാല്യങ്ങൾ*'. അതിലെ രണ്ട് ഖണ്ഡികകൾ താഴെകുറിക്കുന്നു.

"പണ്ടുള്ളോർ ചൊല്ലിയതേറ്റുപാടി ഞങ്ങൾ
ഊറ്റമോടെത്തിയീ മണ്ണിൽ
നൽകി സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുവാൻ ഭാവം
സ്വന്തമായി നേടുവാനങ്ങ്

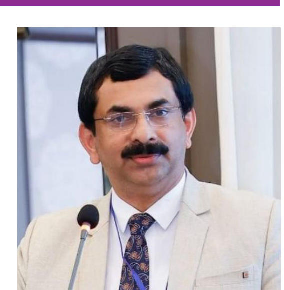
ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ വാരിധിലാസത്തിൽ
മുങ്ങിക്കുളിച്ചുയീ ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തെ നഷ്ടമാക്കിയിടാതിരിക്കുവാൻ
നൽകിയ വാക്കിനു നന്ദി "[19]

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കുവാനും ദൈവബോധ്യം നഷ്ടമാക്കാതെയിരി ക്കുവാനും സമുവേലച്ചന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വൈദികരുടെയും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ജീവിതത്തിൽ അച്ചൻ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം നിസ്സാരമല്ല. ദൈവശാസ്ത്രപഠനത്തിനായി അവരെ സജ്ജമാക്കിയതിനുള്ള അച്ചന്റെ പങ്ക് അതുല്യമാണ്.

1. K.L. Mathew Vaidyan, E.J. Varghese, eds, *വൈദികരുടെ വൈദികൻ* (Konni: Rev. Dr. V.C. Samuel Ecumenical Forum, 2001).
2. V.C. Samuel, *എന്റെ ചിന്താവികസനം* , 1954
3. Sunny Kulathakal, "*A Short Biography of Rev. Dr. V.C. Samuel,* P 13
4. Ninan K George, *V.C. Samuel :The Person and His Work*, P 4
5. V.C. Samuel, *സ്വാനുഭവവേദിയിൽ*, (Kottayam MGOCSM, 1996) P 18-19
6. The Rev. Fr. Dr. V.C. Samuel Ecumenical Study Forum (VCSEF). *Bio Data of Rev. Dr. V.C. Samuel*, http://www/fr.vcs.in/biodata.php## (22 october, 2023)
7. The Rev. Fr. Dr. V.C. Samuel Ecumenical...
8. Ibid, ...
9. Ibid, ...
10. V.C. Samuel, *സ്വാനുഭവവേദിയിൽ*, (Kottayam MGOCSM, 1996) P 51
11. Ninan K George, *V.C. Samuel : The Person and His Work*, P 6
12. The Rev. Fr. Dr. V.C. Samuel Ecumenical...
13. K.L. Mathew Vaidyan, E.J. Varghese, cds, *വൈദികരുടെ വൈദികൻ* (Konni: Rev. Dr. V.C. Samuel Ecumenical Forum, 2001), P 39-46.
14. K.L. Mathew Vaidyan, E.J. Varghese, eds, *വൈദികരുടെ വൈദികൻ* (Konni: Rev. Dr. V.C. Samuel Ecumenical Forum, 2001), P 324
15. K.L. Mathew Vaidyan, E.J. Varghese, eds, *വൈദികരുടെ വൈദികൻ* (Konni: Rev. Dr. V.C. Samuel Ecumenical Forum, 2001), P 327-328.
16. V.C. Samuel, *സ്വാനുഭവവേദിയിൽ*, (Kottayam MGOCSM, 1996) P 12-13
17. K.L. Mathew Vaidyan, E.J. Varghese, eds, *വൈദികരുടെ വൈദികൻ* (Konni: Rev. Dr. V.C. Samuel Ecumenical Forum, 2001), P 332-334
18. Ninan K George, *V.C. Samuel : The Person and His Work*, P 6.
19. K.L. Mathew Vaidyan, E.J. Varghese, eds, *വൈദികരുടെ വൈദികൻ* (Konni: Rev. Dr. V.C. Samuel Ecumenical Forum, 2001)

(തുടരും)

ബഹ്റൈൻ ഇന്ത്യൻ സ്കൂൾ ചെയർമാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ബഹ്റൈൻ സെന്റ് മേരീസ് ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ അംഗം അഡ്വ. ബിനു മണ്ണിൽ.

വചനതീർത്ഥം

യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ജനനം

(വി. ലൂക്കോസ് 1:57-80)

ഫാ. ജെറിൻ ജോൺ അടൂർ

'ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നോടി' എന്നും 'വഴിയൊരുക്കിയവൻ' എന്നും ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ചവനായിരുന്നു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ.

ഇന്നത്തെ സുവിശേഷ ഭാഗത്ത് വിശുദ്ധ ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ജനനത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ വശങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ മറ്റു സുവിശേഷകന്മാർ വി. മത്തായിയും, വി.മർക്കോസും വി. യോഹന്നാനും യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എപ്രകാരം വഴിയൊരുക്കി എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ വിനയം എന്ന പുണ്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിലേക്ക് സുവിശേഷകന്മാർ വഴിയൊരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മരുപ്രദേശത്ത് ഉയർന്ന ശബ്ദം. മരുപ്രദേശത്ത് ജീവിച്ചുകൊണ്ട് പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെയും രക്ഷകന്റെയും ആഗമനത്തിന്റെയും സദ്വാർത്ത അറിയിച്ച യോഹന്നാൻ സ്വാർത്ഥകനായ രാഷ്ട്രീയ അധികാരികളുടെ കൈകളിൽ ബന്ദിയാക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന് വേണ്ടി വഴിയൊരുക്കണം എന്ന് ഒരാൾ അലറി വിളിക്കുമ്പോൾ അത് ഓർമ്മിപ്പിച്ചത് ലാളിത്യം മാറുന്ന ഒരു ജീവിതശൈലിയും ആത്മീയതയുടെ തുറന്ന പുസ്തകവും ആയിരുന്നു. ഇസ്രായേൽ കാലാകാലങ്ങളായി കാത്തിരുന്ന രക്ഷകനെ കൃത്യമായി ലോകത്തിന് കാട്ടിക്കൊടുത്തത് യോഹന്നാനാണ്. യോർദാനിൽ വച്ച് ജനമധ്യ കർത്താവിനെ സ്നാനപ്പെടുത്തുകയും ഇതാ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട് എന്ന ലോകത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തവൻ.

പുതിയനിയമത്തിലെ ഏറ്റവും വ്യത്യസ്തമായ കഥാപാത്രങ്ങൾ ഒരാളായിരുന്നു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ. യഹൂദരുടെ രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനത്തിൽ അധികാരമോ സ്വാധീനമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്നെ സന്ദേശത്തെ അധികാരശക്തിയിൽ കൂടെ തന്നെ കൈമാറി. നൂറുകണക്കിന് ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ കേൾക്കുകയും സ്നാനപ്പെടുകയും ചെയ്തതുപോലെ അവന്റെ വാക്കുകളുടെ അമിതമായ സത്യത്തെ എതിർക്കുവാൻ ജനത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റ പ്രവർത്തന മേഖലയുടെ പ്രത്യേകതകൾ വളരെയേറെ ആഴം നിറഞ്ഞ ദൈവീക പദ്ധതികൾ ആയിരുന്നു.

വേഷവിധാനത്തിൽ പരുക്കനെങ്കിലും വചന വിസ്മയത്തിൽ ശക്തനായിരുന്നു

ഒട്ടകരോമം കൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രവും അരയിൽ തോൽവാറും ആയിരുന്നു വേഷം. അവൻ മരുഭൂമിക്ക് സമീപം താമസിച്ചു വെട്ടുകിളിയും കാട്ടുതേനും ആയിരുന്നു പ്രധാന ഭക്ഷണം. യോഹന്നാന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ കരുത്ത് അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവവിളിയോടുള്ള ശ്രദ്ധയും വിശ്വസ്തമായ സമർപ്പണവും ആയിരുന്നു. വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ 4 സുവിശേഷങ്ങളിലും യേശുവിന്റെ പരസ്യ ജീവിതത്തിന്റെയും സുവിശേഷപ്രഘോഷണം പശ്ചാത്തലത്തിൽ യോഹന്നാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യത്തിനും വളരെയേറെ സ്ഥാനമുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ കരം സദാ യോഹന്നാനോട് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞ യോഹന്നാൻ തന്റെ ദൗത്യത്തെ കുറിച്ച് ബോധവാനുമായിരുന്നു. തീവ്രമായ ധാർമികവും സദാചാരവുമായി വ്യഗ്രതകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഘോഷണം പരിക്കൻ ഭാഷയിലും മുഖം നോക്കാതെയും ആയിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനെ കുറിച്ച് മുൻകൂട്ടി തന്നെ യോഹന്നാൻ ജനതയോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ യോഹന്നാനെ തന്നെ ക്രിസ്തുവെന്ന് ജനം വിചാരിച്ച സന്ദർഭത്തിലാണ് യോഹന്നാൻ ക്രിസ്തുവിനെ കുറിച്ച് അവരോട് പറഞ്ഞത്. അത് ഇരുവരെയും പറ്റിയുള്ള ഒരു താരതമ്യ വിശകലനം കൂടിയായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ കൈപിടിച്ച് ഉയർത്തി അവിടത്തെ പരസ്യ ജീവിതത്തിലേക്ക് അയക്കുകയും തന്നെക്കാൾ ശക്തനാണെന്ന് തെളിയിക്കുകയും അഗ്നിയാൽ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനും ആണ് ക്രിസ്തു എന്ന് യോഹന്നാൻ സ്ഥാപകൻ ജനതയോട് പറയുകയും ചെയ്തു. വി. ലൂക്കോസ് 7:28 ൽ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും മഹാനായ മനുഷ്യനായിട്ടാണ് യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്ന യേശു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. വേറിട്ട വഴികളിലൂടെ നടന്നു പോയ ഒരുവൻ ആയിട്ട് യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെ നമുക്ക് കാണാം. He was man sent from God.. ദൈവം അയച്ച

ഒരുവൻ ആയിട്ട് യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ സുവിശേഷങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുന്നു. യോഹന്നാൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'ദൈവത്തിന്റെ കൃപ' എന്നാകുന്നു. 'The graciounsess of Yahweh'. 'ദൈവം അയച്ചിട്ട് ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നിരിക്കുന്നു അവന് യോഹന്നാൻ എന്ന പേര്'. ജന്മംകൊണ്ട് ശ്രേഷ്ഠത കൈവരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞവനാണ് യോഹന്നാൻ. ദൈവം അയച്ച ഒരുവന് മാത്രമേ അപ്രകാരം ശ്രേഷ്ഠത കൈവരിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ദൈവത്തിൽ നിന്ന് എന്ന വാക്കിന് ഗ്രീക്കിൽ 'പാരാതെയോ' എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. 'From the very side and heart of God' എന്നാണ് പരിഭാഷ. വ്യത്യസ്തമായ ദൗത്യങ്ങളിലെ ഉടമയായിട്ട് യോഹന്നാനെ ദർശിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു.

മരുപ്രദേശത്തു ഉയർന്ന മാനസാന്തരത്തിന്റെ ശബ്ദം

യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് ഒരു 'ശബ്ദ'മായാണ് - 'കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെയാക്കുവിൻ എന്ന് മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം. (യോഹ 1:23). 'യേശുവിന് വഴിയൊരുക്കുക' എന്ന ദൗത്യം ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ച യോഹന്നാന്റെ 'ശബ്ദ വ്യതിയാനങ്ങൾ':

1) നിരപ്പിന്റെ ശബ്ദം: 'ആ കാലത്ത് യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ വന്നു, യെഹൂദ്യ മരുഭൂമിയിൽ പ്രസംഗിച്ചു. സ്വർഗ്ഗ രാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മനസാന്തരപ്പെടുവിൻ' എന്ന് പറഞ്ഞു. പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറഞ്ഞ്

ദൈവത്തോട് സമാധാനം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനം - ഇത് യോഹന്നാന്റെ 'നിരപ്പിന്റെ ശബ്ദം'.

2) എതിർപ്പിന്റെ ശബ്ദം: 'സർപ്പ സന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള കോപത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു തന്നത് ആർ? - യോഹന്നാന്റെ ശബ്ദം അതികഠിനമായിരുന്നു. അനീതിക്കും, അധർമത്തിനും, കപടഭക്തിക്കും എതിരായി യോഹന്നാന്റെ ശബ്ദം യെഹൂദ്യ മരുഭൂമിയിൽ മുഴങ്ങി.

3) അർപ്പണത്തിന്റെ ശബ്ദം : യോഹന്നാന്റെ കഠിന ശബ്ദത്തിന് പെട്ടന്നിതാ ഒരു വ്യതിയാനം. മറ്റൊന്നുമല്ല കാരണം – കടന്നു വരുന്ന യേശുവിനെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ വിനയാന്വിതനായി. 'എന്നേക്കാൾ യോഗ്യനായി ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നെ'. അവൻ വളരണം ഞാനോ കുറേയേണം – നീ ക്രിസ്തുവോ എന്നു ചോദിച്ച സമൂഹത്തോട് യോഹന്നാൻ പ്രതികരിക്കുന്നത് അർപ്പണ മനോഭാവത്തോടെയാണ്.

വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ജീവിതശൈലിലേക്ക് ഉടമയായിരുന്നു യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ.എന്നാൽ വഴിയൊരുക്കുന്നതിൽ ശക്തനുമായിരുന്നു.

വഴിയൊരുക്കുന്നത് വേദനാജനകമാണ്.കല്ലും മുള്ളും പെറുക്കി മാറ്റണം, ചിലപ്പോൾ ചെത്തി വെടിപ്പാക്കേണ്ടി വരും.ചിലപ്പോൾ വെട്ടിക്കളയ്ക്കേണ്ടി വരും. കുന്നു മലയും താഴേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. താഴ്ന്നത് ഉയരണം വളഞ്ഞത് നേരെയാക്കണം. ദുർഘടം ആയത് ചൊവ്വാവുകയും വേണം. ഇതെല്ലാം ഭൗതികമായുള്ളത് ആണ് എങ്കിലും ആത്മീയമായി, ക്രിസ്തുവിന് വഴിയൊരുക്കുവന്റെ അക്കവണ്ണം പ്രതിജ്ഞാബദ്ധൻ ആയിട്ട് യോഹന്നാൻ സ്ഥാപകൻ മാറിത്തീരുകയാണ്. ഇസ്രായേൽ മക്കളിൽ പലരെയും ദൈവമായ കർത്താവിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുത്തുന്ന വലിയ വഴിനിരപ്പ് ആക്കുന്ന ദൗത്യമാണ് യോഹന്നാൻ സ്നാപകനിലൂടെ പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്നത്. അവൻ ഒരുക്കമുള്ള ഒരു ജനത്തെ കർത്താവിന് വേണ്ടി ഒരുങ്ങുവാൻ അവനു മുൻപായി ഏലിയാവിന്റെ ആത്മാവു ശക്തിയോടും കൂടി നടക്കും എന്ന് നാം കാണുന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ എന്നാണ് അവൻ ആദ്യമായി വിളിച്ചു പറഞ്ഞത്. വളരെ അഭിമാനികളായി അവന്റെ അടുക്കൽ മാനസാന്തരത്തിനായി കടന്നുവന്ന പരീക്ഷമാരെയും സുകരെയും നോക്കിക്കൊണ്ട് യോഹന്നാൻ സ്ഥാപകൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു 'സർപ്പ സന്തതികളെ.' മാനസാന്തരത്തിന് യോഗ്യമായ ഫലം കായ്ക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനത്തെ നൽകുന്നു. മുഖം നോക്കാതെ ദൈവം നീതി പ്രസംഗിക്കുവാൻ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന് കഴിഞ്ഞു. അന്നത്തെ ഇടപ്രഭുവായിരുന്ന ഹേരോ ദാവ് തന്റെ സഹോദരനായ ഫിലിപ്പോസിന്റെ ഭാര്യ ഹരോധിയെ ഭാര്യയാക്കിയത് വിഹിതം അല്ല എന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞതിനാൽ ശിരസ്സ് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടയായി. ഭരണാധികാരിയുടെ ദുർനടപ്പനെയും ദോഷപ്രവർത്തികളെയും ആക്ഷേപിച്ചവൻ.

വ്യത്യസ്ത ജീവിത രീതികളാൽ നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയവൻ
അടിമുടി വ്യത്യസ്തമായ ജീവിത രീതികൾക്ക് ഉടമയായിരുന്നു.

A man with a different lifestyle. അടിമുടി വഴി മാറി നടന്നവൻ. ലോകം നടന്നതിന് വിപരീതമായി നടന്നവൻ. നിലവിലിരുന്ന് സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് വിപരീതമായിനിലകൊണ്ടവൻ. എല്ലാവരെയും പോലെ ഗണിക്കാവുന്ന ആയിരുന്നില്ല യോഹന്നാൻ. വിശുദ്ധന്മാരുടെയും വിജയികളുടെയും ഗണങ്ങൾ അങ്ങനെയാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. "Winners are not doing different things rather they are doing things differently." യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ വ്യത്യസ്തതകളുടെ അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾവിശുദ്ധ സുവിശേഷങ്ങൾ നമുക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നു. വ്യത്യസ്തമായ ഭക്ഷണക്രമം കൊണ്ടും വസ്ത്രധാരണം കൊണ്ടും യോഹന്നാൻ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും വേറിട്ട നടന്നവനാണ്. യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ. വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു.

ജനിക്കുവാൻ പോകുന്ന പൈതലിനെ പറ്റി ദൈവ ദൂതന്റെ വാക്കുകൾ വളരെ അന്വർദ്ധമാണ്. അവന്റെ ജനനത്തിങ്കൽ പലരും സന്തോഷിക്കും. സമൂഹത്തിന് സന്തോഷം നൽകുന്ന ജനനം ആയിരുന്നു അവന്റേത്. അവൻ ദൈവ സന്നിധിയിൽ സന്തോഷം നൽകുന്ന ആയിരുന്നു. 'അവൻ വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കുകയില്ല' സമൂഹത്തിന്റെ ജീർണ്ണതകളിൽ നിന്നും വേറിട്ട നടന്നവൻ.ലൂക്കോ 1:66 'കർത്താവിന്റെ കൈ അവനോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും'. ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ വളർച്ചയെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ വിശുദ്ധ ലൂക്കോസ് നൽകുന്ന മനോഹരമായ ഒരു പ്രയോഗമാണ്. യോഹ.3:30 ' അവനോ വളരെയേണം ഞാനോ കുറയണം'. ലൗകിക വലുപ്പത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവനല്ല, അപരൻ വളരുവാൻ വേണ്ടി സ്വയം കുറയാൻ തയ്യാറാവുന്ന പ്രകൃതം.യോഹന്നാൻ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു സന്തോഷത്തെയും സന്ദേശത്തെയും പ്രഘോഷിച്ചവൻ കൂടിയാണ്. 'അ ാമി ംശവേ മ റശളളലൃലിേ ാലമൈഴല'മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ എന്നാണ് യോഹന്നാൻ സ്ഥാപകൻ ആദ്യമായി വിളിച്ചു പറഞ്ഞത്.

ആയതിനാൽ വേറിട്ട ശബ്ദത്തിന് ഉടമയായി മാനസാന്തരത്തെ പ്രഘോഷിക്കുവാൻ മരുഭൂ യാത്രകളിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന് കഴിഞ്ഞു. വ്യത്യസ്തമാവുന്ന ജീവിതരീതികൾ ആരും ശൈലികൾ ആലും നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുവാൻ യോഹന്നാൻ സ്ഥാപകന് കഴിഞ്ഞു. ക്രിസ്തുവിന് മുന്നോടിയായി കടന്നുവന്ന യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ജനനം ബാലദിനം ആയിട്ടും സഭ ആഘോഷിക്കുന്നു.

❑

വി. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ വാർഷികം

വിപുലമായ പരിപാടികളോടെ സമാപിക്കും

കോട്ടയം: മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ 1950 വാർഷിക സമാപനം കുറിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മാർത്തോമൻ പൈതൃക മഹാസമ്മേളനം 2024 ഫെബ്രുവരിയിൽ കോട്ടയം എം.ഡി സെമിനാരി കോമ്പൗണ്ടിൽ നടക്കും 1934 ഭരണഘടന നിലവിൽ വന്നതിന്റെ നവതിയും പ. വട്ടശ്ശേരിയിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ചരമ നവതിയും സംയുക്തമായാണ് നടക്കുക.

പരിപാടികളുടെ നടത്തിപ്പിനായി എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മറ്റി രൂപീകരിച്ചു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗമാണ് തീരുമാനം കൈക്കൊണ്ടത്.

കുസാറ്റ് ദുരന്തത്തിൽപെട്ട് മരണമടഞ്ഞവർക്ക് വേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന നടത്തി. മെത്രാപ്പൊലീത്താമാരായ ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ്, ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്, ഗീവർഗീസ് മാർ പക്കോമിയോസ്, ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ബർന്നബാസ്, സഖറിയാ മാർ സേവേറിയോസ്, വൈദിക ട്രസ്റ്റി, ഫാ.ഡോ. തോമസ് വർഗീസ് അമയിൽ, അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

മലങ്കര വർഗീസിന്റെ ഓർമ്മദിനത്തിൽ പെരുമ്പാവൂർ ബെഥേൽ സുലോക്കോ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ പ. മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ മുഖ്യ കാർമികത്വത്തിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയും കബറിങ്കൽ ധൂപപ്രാർത്ഥനയും, അനുസ്മരണ സമ്മേളനവും നടന്നു.

"കുഞ്ഞേ, ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു മറവു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അത് അത്യുന്നതന്റെ മറവാണ്. മറ്റാരുടെയോ എന്തിന്റെയോ മറവിൽ ആകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കരുത്. അത്യുന്നതന്റെ മറവിൽ നിന്ന് മാറിപ്പോകുവാനും ആഗ്രഹിക്കരുത്. ആ മറവിൽ ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം നാം സുരക്ഷിതരായിരിക്കും."

– സഖറിയാ മാർ അന്തോണിയോസ്

Church Calendar

"A Witness to the Light"

(Birth of John the Baptist, Luke 1:57-80)

Fr. Sajoie Samuel

The fifth Sunday after Koothos Eetho has two significances. Firstly it is remembered as the birth of John the Baptist. Generally the Church celebrates the nativity of only three individuals: Jesus Christ, Mother Mary and John the Baptist. This is because more prominence is given to the day when a person enters Heavenly birth than the earthly birth. Secondly, we commemorate this Sunday as also Children's Day. Why do we attribute so much importance to the Baptist?

An intertestamental prophet:

John the Baptist has in himself facets of being an Old Testament (O.T.) and also a New Testament (N.T.) messenger. Like O.T. patriarchs Isaac, Jacob, Joseph, Samson and Samuel, he is born to parents in their old age. The birth is preceded by an angelic visitation wherein the birth is announced and certain guidelines are given. In the N.T. the Baptist is a Priest who baptises Jesus and prepares the way for Him. Hence Jesus says about him "The Law and the prophets were until John…"(Luke 16:16). He represents the old when he is born of old parents. He represents the new when he leaps in his mother's womb through the power of the Holy Spirit.

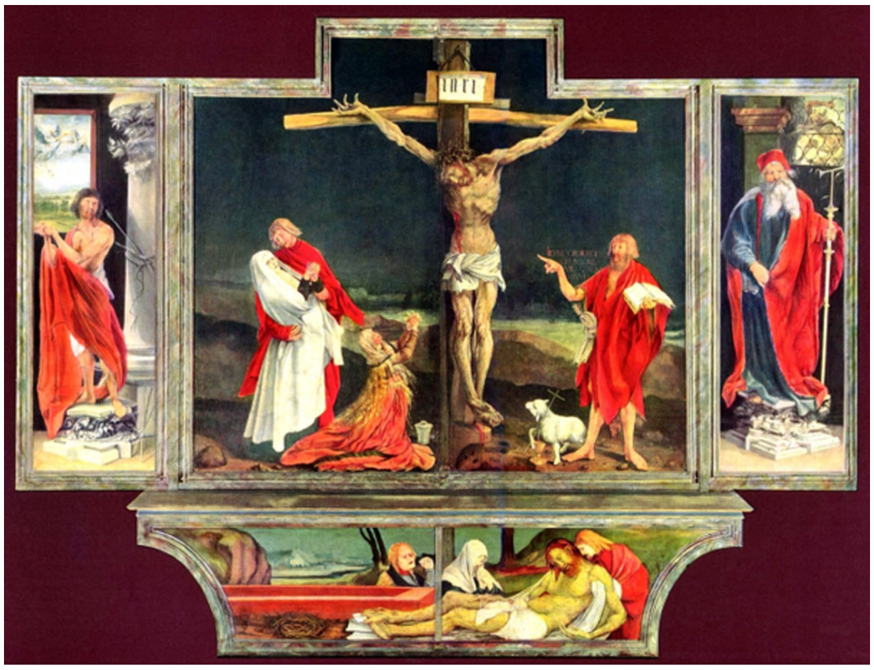
Paradigm shift in worship:

John the Baptist brought about a marked change in the worship. Firstly, he topples the notion of the elite that having Abraham as father would guarantee salvation. He refures it by saying that God could raise up descendants for Abraham through stones (Luke 03:03). Secondly, circumcision was no longer necessary for the Gentiles to be saved. Circumcision now became the only line of divide between the church and the uncircumcised Gentiles. Finally, sacrifices were no longer necessary to appease God. Repentance and baptism would suffice.

I. A MESSENGER WHO DISTURBED THE COMFORTED AND COMFORTED THE DISTURBED

The words that the Baptist used to unsettle the law breakers are noteworthy. 'Brood of vipers' would have immediately hurt the listener. The phrases he used like 'axe is lying at the root of the trees' signify how strongly he spoke to unsettle the wicked of his times. The Pharisees and Saducees were in their comfort zones and were not willing to budge from their high handedness. To them he gives the message of repentance. The Baptist minced no words to show Herod his mistake in marrying Herodias, his brother Philip's wife. His tough words were complemented by his attire: camel's hair and leather belt round his waist.

At the same time John the Baptist was gentle on the masses who were innocent but waylaid by others. He preaches baptism to the thousands who flocked to him from Jerusalem, Judea and Jordan. He guides his disciples and points out to them Jesus as the Lamb of God (John 01:36). He is like a loving teacher to the tax collectors and soldiers who came to him for repentance. When Jesus comes to him to be baptised, the Baptist first says no, but eventually agrees.

II. HUMILITY AND BOLDNESS: VIRTUES OF A MESSENGER

The virtues that made John the Baptist a successful messenger, are his humility and boldness. His humility can, not only be seen in his behavior but also in the heaps of praise Jesus adorned him with. When Jesus started His public ministry John was well established in the minds of the people. He baptised them and asked them to repent. Every time he was asked about his identity, he would point out to Jesus. "After me comes a man who ranks ahead of me because he was before me", (John 01:30). "... I am not worthy to stoop down and untie the thong of his sandals" (Mark 01: 07). "... I need to be baptised by you, and do you come to me?" (Matt 03:14). It was his humbleness that made him baptise Jesus.

The most essential quality for a person who was sent to prepare the way for the Messiah was boldness. John the Baptist could well be one of the boldest personalities in the Holy Bible. He left no stones unturned to speak up the truth. He blatantly spoke the truth to the Pharisees, the tax collectors, the soldiers and finally to King Herod. The message he gives to us is that there would be sin thriving all around us. Not only are we supposed to rid ourselves from it, but we also have to show the boldness to speak against it.

III. EVEN IN THE DESERT DAYS OF YOUR LIFE, FOCUS ON JESUS CHRIST

John the Baptist takes up a life of suffering voluntarily. He could have easily found an easy way out like Prophet Jonah. He could have chosen to lead a life on his own terms. But like Mother Mary, he willingly takes up a life of thorns and embraces its beauty to become the messenger. Life in the

desert lacks luxury or comfort. In the desert life, John was dressed in a way of his vocation. He wore no fine linen or costly clothes, but camel's hair and leather belt.

The best thing about John the Baptist is that he not only led a life of discipline but also encouraged his disciples to lead the same. Hence we see the disciples of John the Baptist fasting in Matt 09:14. So when we are in the midst of a desert experience in life, St. John teaches us to focus on our spiritual life and prepare the way for the Lord.

IV. BE A JOHN THE BAPTIST TO OTHERS

When we are assigned a great task, we would be anxious to know about how it all went. Similarly, John the Baptist was assigned the responsibility to pave the way for his Master. Immediately when that is done, he is killed by the cruel and tyrant king. He is happy to have done his part and then leave the scene. He has no qualms in not being able to see the resurrected Messiah. The success of his mission as forerunner to Jesus Christ would make him redundant. Here lies the greatness of John the Baptist. Secondly, he not only proclaimed the Lord's coming but also pointed Him out when he showed Him to his disciples.

Thirdly, the Baptist reminds us of our great responsibility to be the precursors of the Lord through the sacrament of Holy Baptism. So in the letter of St. Paul to the Romans he exhorts them that whoever calls on the name of the Lord shall be saved. But for others to believe they should be told who Jesus Christ is. So to announce the Good News they need to be sent (Romans 10: 13-16).

CONCLUSION

John the Baptist is introduced to us as the one who "...was not the light, but came to bear witness to the light" (John 01:08). His life can be compared to a candle that sacrifices its life to dispel the darkness around it. Matthias Grunèwald, the famous Renaissance painter, painted the *Crucifixion* (painting inserted). In the painting, Jesus is on the cross, and the women around Him mourn His death. John the Baptist holds the Scriptures in one hand, and with the other hand, points to Jesus Christ. Let our life and mission be to highlight Jesus in the life of others.

◆

ലോഗോ തെരഞ്ഞെടുത്തു

കുന്നംകുളം ഓർത്തഡോക്സ് മർച്ചന്റ് അസോസിയേഷൻ ലോഗോ തിരഞ്ഞെടുത്തു. കുന്നംകുളം ഭദ്രാസനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലുമായി വ്യാപാര രംഗത്ത് ,നേരിട്ടും അല്ലാതെയും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികളായ അംഗങ്ങളെ മുഴുവൻ കോർത്തിണക്കിക്കൊണ്ട് രൂപീകരിക്കുന്ന സംഘടനയ്ക്ക് വേണ്ടി ലോഗോ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ഒട്ടനവധി ലോഗോകൾ ലഭിച്ചതിൽ നിന്നും ജിമോൻ ജെയിംസ് പോർക്കുളം രൂപകൽപ്പന ചെയ്ത ലോഗോ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു. സംഘടനയുടെ രക്ഷാധികാരി കൂടിയായ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗമാണ് ലോഗോ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ഭാരത സർക്കാർ പുറത്തിറക്കിയ നാണയത്തിനുള്ളിൽ കുന്നംകുളം ദേശവും വ്യാപാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകമായ തുലാസും അതിനു മുകളിൽ ക്രൈസ്തവികതയുടെ അടയാളമായ കുരിശും, ജീവകാരുണ്യ- ക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു കൊണ്ട് തുലാസിന് താഴെ ചേർത്തുപിടിച്ച കൈകളും ഉൾപ്പെടുത്തി പ്രത്യാശയുടെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും നിറമായ പീത വർണ്ണത്തിൽ രൂപകൽപ്പന ചെയ്ത ലോഗോ ഐക്യകണ്ഠേന തെരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു. ലോഗോ തയ്യാറാക്കിയ ജിമോൻ ജെയിംസിനെ യോഗം പ്രത്യേകം അഭിനന്ദനങ്ങൾ അറിയിച്ചു. സംഘടനയുടെ പ്രഥമ സമ്മേളനത്തിൽ ജിമോൻ ജെയിംസിന് ആദരിക്കുമെന്ന് സമിതി അറിയിച്ചു.

പുതുക്കി പണിയുന്ന അബുദാബി സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയത്തിന് ലുലു ഗ്രൂപ്പ് ചെയർമാൻ എം. എ. യൂസഫലിയുടെ സഹായ ഹസ്തം. പുതുക്കി പണിയുന്ന ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിലേക്കായി 10 ലക്ഷം ദിർഹമാണ് (2.25 കോടി രൂപ) യൂസഫലി നൽകിയത്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ബ്രഹ്മവാർ ഭദ്രസനാധിപൻ യാക്കൂബ് മാർ ഏലിയാസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത അബുദാബിയിൽ നടന്ന ചടങ്ങിൽ വെച്ച് യൂസഫലിയിൽ നിന്നും തുക ഏറ്റുവാങ്ങി.

ബാംഗ്ലൂർ ക്രൈസ്റ്റ് എം.ജി.ഒ.സി.എസ്.എം. അംഗങ്ങളായ 35 വിദ്യാർത്ഥികൾ സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് കത്തീഡൽ ഹൊസൂർ റോഡ് ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് ക്രിസ്മസ് ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുകയും ക്രിസ്മസ് പുതുവത്സര ദൂതും ആശംസകളും അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യൻ യൂത്ത് മൂവ്മെന്റ് യു.എ.ഇ. സോണൽ കോൺഫറൻസ് അബുദാബി സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് നടന്നു. യാക്കോബ് മാർ ഏലിയാസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത, യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കോറസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത, കേന്ദ്ര ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഫാ. വിജു ഏലിയാസ്, ജോസ് അന്നംകുട്ടി ജോസഫ് എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു.